STRIPWEEKBLAD

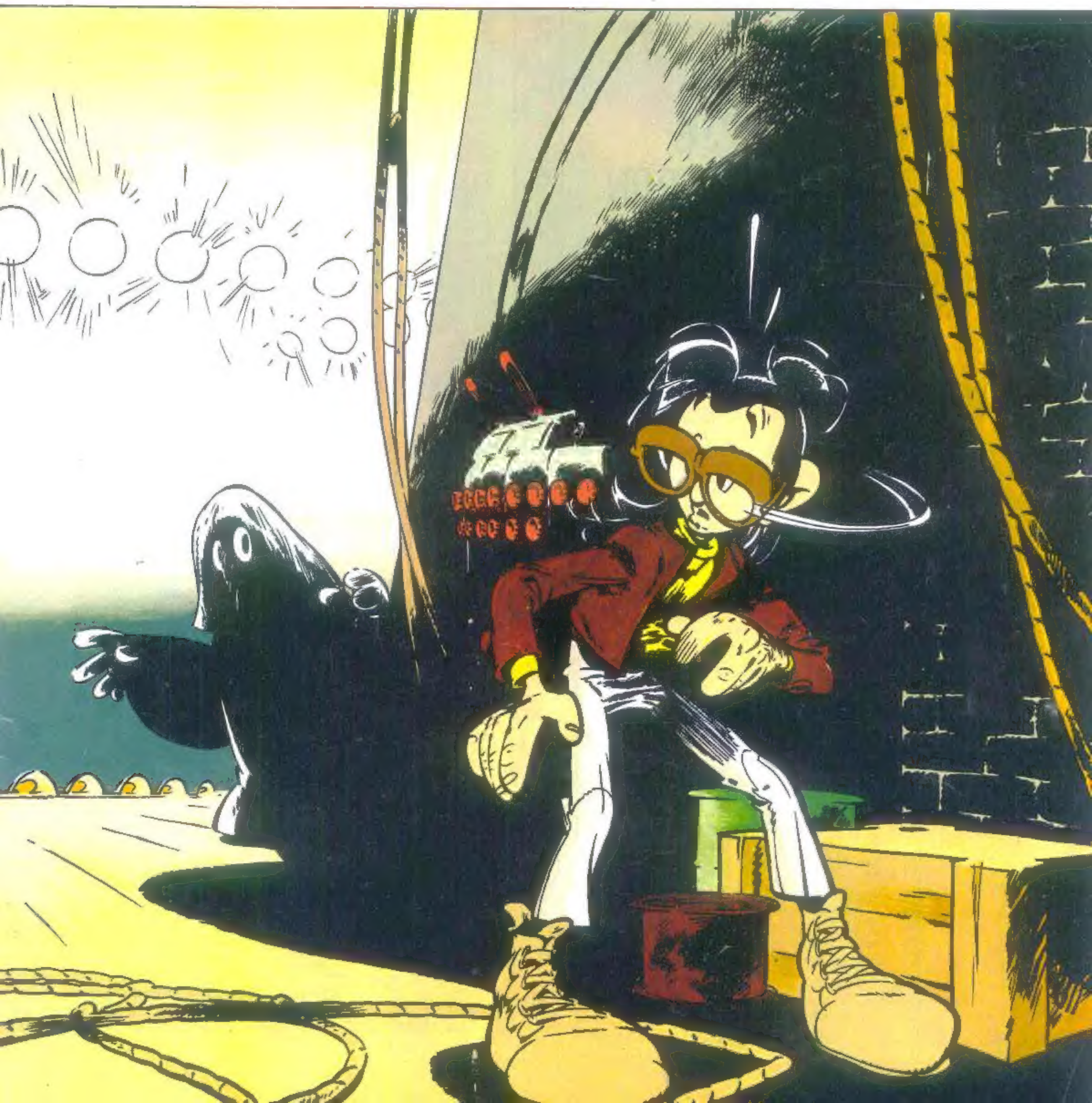
PEP

nr 21
prijs 90 cent

WELLINGTON WISH

Het spook van de music hall

CHI COLTRANE

pep POST

POSTBUS
6003
HAARLEM

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen
Sander Wijgman
VASTE MEDEWERKERS
Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
Johnn Bakker
Claire Bretécher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Jan van Gelderen
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Gijsbert Hanekroot
Lo Hartog van Banda
Frank Bjørn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Kool
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad
pep
Nr. 21 25 mei 1973
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Azieweg 1
telefoon 023/31.02.00

Lift

In PEP 13 las ik over die eetkamerlift en ik heb er wel belangstelling voor. Er is alleen een groot probleem: ik ben geen gouden, zilveren of koperen abonnee. Nu kan ik me herinneren, dat PEP verleden jaar tien jaar bestond, dus er kan niemand 12½ jaar lid zijn! Laat staan 25 of 50 jaar! Ik geloof dat Pietje Pep de boel een beetje zit te bedriegen! Of heb ik het mis?

Boudewijn Baxter, Hengelo

Nee.

Zoeloes

Ik vind uw blad hartstikke goed. Ik lees ook altijd de brievenrubriek door, maar dan erger ik me verschrikkelijk aan die Zoeloes die cijfers zitten te geven voor die stripfiguren. Ik zou een opiniepeiling in PEP duwen en dan de slechtste strips eruit doen (zou dat niks wezen? Of wel soms?) Nog wat, zou u Alex in PEP willen plaatsen? Je weet wel, die van Jacques Martin.

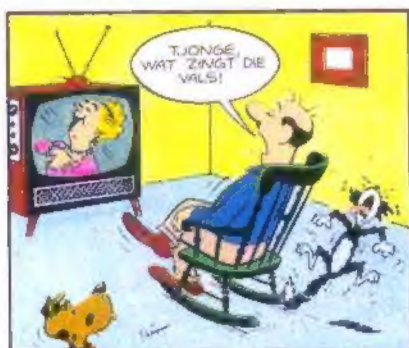
R. Kempe, Goes

Van Alex zijn al albums verschenen.

Folterkamer

Allereerst moet ik effe vertellen dat jullie blad helemaal te gek is, het kan niet beter, hoor! Maar toen ik in de laatste PEP las dat jullie na die halfgare D. Cassidy ook nog een interview met

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en Belgie worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel 020-736211-736212 **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel 02200-12587 **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel 085-451551-451552-451553 **Breda** — Jorisstraat 20 — tel 01600-52250-52251 **Den Haag** — Stationsweg 78 — tel 070-632944-632947 **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel 040-112625 **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel 05420-15828 **Groningen** — Ged. Kattendiep 29 — tel 050-125650 **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel 05100-26330 **Roermond** —

de Osmonds willen geven, vind ik toch wel dat jullie flink aan het sarren zijn. Als jullie zo doorgaan, hebben jullie het toppunt van sardisme bereikt. Zo wordt de poppagina een afschuwelijke folterkamer. Waarom nooit eens Frank Zappa of Soft Machine? Nou? Waarom? Zo, dat had ik dan allemaal op mijn kleine hartje. Nou, de mazzel dan.

Dick Broekman, Tilburg

Frank Zappa hebben we nog niet zo lang geleden gehad. Je ziet maar weer, iedereen komt aan de beurt.

Hikken

Er schijnen nog steeds mensen te zijn die tegen een strip als Corto Maltese aan zitten te hikken. Daar begrijp ik niets van. Een andere tekenstijl dan die van Blueberry of Asterix gaat er blijkbaar bij een heleboel lezers nog niet in. Maar ik ben er wel blij mee. Dat wilde ik alleen maar zeggen.

Jos Schaling, Amsterdam

We zijn altijd een progressief blad geweest...

Thijs

Jullie besteden altijd zo veel aandacht aan allerlei buitenlandse popgroepen, maar er is ook nog wel eens wat te vinden in Nederland! Wat denken jullie bijvoorbeeld van Thijs van Leer?! Ik vind dat die ook wel eens in PEP mag staan.

Antoinette Flos, Haarlem

Vinden wij ook.

Wonder

Ik wilde jullie even wat grappigs vertellen. In het begin las ik Philémon nooit; ik vond het veel te ingewikkeld en te kinderachtig getekend, maar nu ben ik sinds PEP 5 het nieuwe verhaal gaan volgen en het wonder is geschied: ik vind het hartstikke goed!

Wouter Smit, Zwolle

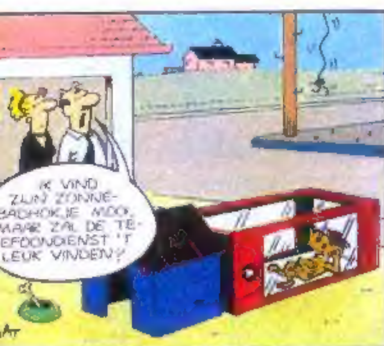
Geen wonder.

Xynix

Ik ben altijd een groot liefhebber geweest van Asterix, maar het wordt de laatste tijd wel ingewikkeld, hoor! Is Xynix nu een ziener of niet? De ene keer raadt hij wel hoeveel er gegooid wordt en in PEP 13 weer niet. Toch denkt de centurion dat het een echte ziener is. Ik ben, net zoals zijn adjudant, in de grootste verwarring. Kunnen jullie me uit de droom helpen?

Karin Buitelaar, Middelburg.

Wij weten het ook niet, hoor!

Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132090. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 298, Haarlem, telefoon 023/319200. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia B.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy, Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

OPLOSSING PUZZEL PEP 20

Een kleine krielkip uit Abcoude
Is van een jonge snip gaan houden
Maar na veertien dolle weken
Is de snip aan de pip bezweken
En is de kip nog snipverkouden.

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

HET LAATSTE NIEUWS OVER HET NIETJESCONFLICT

Op het ogenblik lijkt de toestand gestabiliseerd, maar volgens onze waarnemers blijft de situatie explosief. Mochten er zich spectaculaire ontwikkelingen voordoen, zullen wij deze onverwijld aan onze lezers mededelen.

LUCKY LUKE

DEZE ONGUUR UIT ZIENDE MAN IS EEN PREMIEJAGER. ZIJN NAAM IS ELLIOT BELT.

AL VROEG WERD ELLIOT ZICH VAN ZIJN ROEPING BEWUST.

OP SCHOOL HING ELLIOT DE KLIKSPAAN UIT.

ALS ÉÉN VAN ZIJN VRIENDJES WRAAK NAM...

'S NACHTS VING HIJ HONDEN EN KATTEN DIE HIJ TEGEN BELONING TERUGBRACHT.

TOEN BIJ DE TYFUSEPIDEMIE VAN 1883 VOOR ELKE GEVANGEN RAT 25 CENT WERD UITBETAALD, DEED ELLIOT GOEDE ZAKEN...

ZIJN FOKKERIJ LEVERDE VEEL GELD OP...

ZO GROEIDE HIJ OP, EN OP 'N DAG...

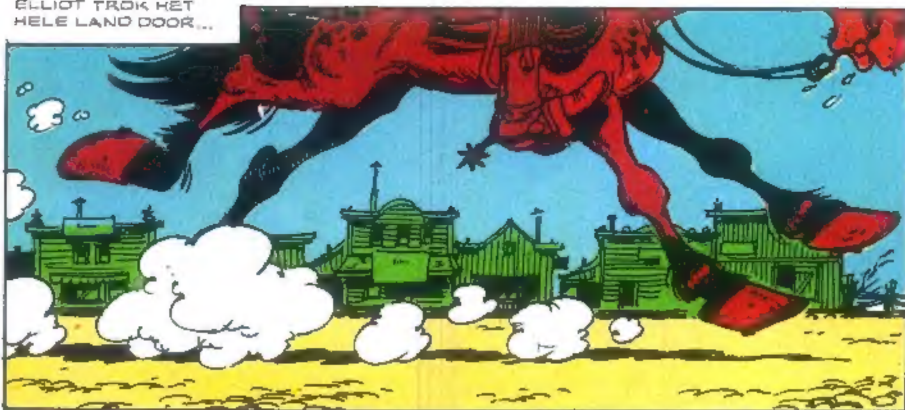
TEKST:
GOSCINNY
TEKENINGEN:
MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de premiejager

DOOR DIT INCIDENT ZAG ELLIOT ZICH GENOODZAAKT DE STAD TE VERLATEN. DE VADER VAN DE LOOPJONGEN WAS NAMELIJK DE SLAGER, EEN NOGAL OPVLIEGEND MAN.

ELLIOT TROK HET HELE LAND DOOR...

OMDAT HIJ VRIJ GOED MET WAPENS KON OMGAAN – HIJ SCHOOT ZIJN TEGENSTANDERS BIJ VOORKEUR IN DE RUG – WERD HIJ PREMIEJAGER.

AANVANKELIJK LEVERDE HET WEINIG OP...

LANGZAMERHAND BRAKEN ER BETERE TIJDEN AAN...

ELLIOT KON ZELFS 'N BANKREKENING OPENEN...

VAN LIEVERLEE WERD ELLIOT BELT EEN BERUCHT PREMIEJAGER. ZELFS DE APACHES WAREN BANG VOOR HEM.

BIJ TOEVAL KWAM HIJ DAN IN CHEYENNE PASS TERECHT...

WORDT VERVOLGD

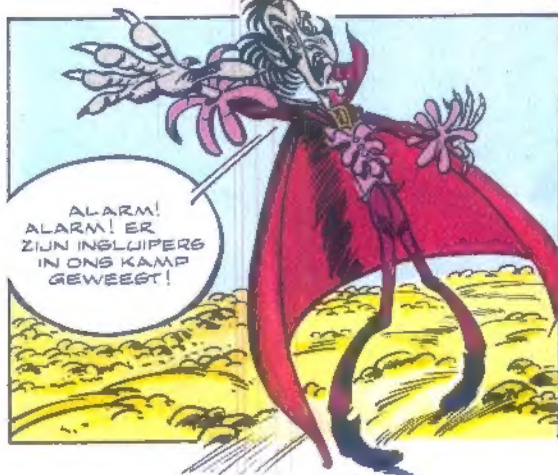
AMBROSIUS

U BENT HÉÉL SLECHT, MENEER SINISTRO. UW AURA IS BEWOLKT EN U HEBT DONKERE VIBRATIES, DIE DUIDEN OP EEN KWADE MACHT.
HAHA! ZEG DAT WEL. EN ALS IK EENMAAL DE VERDWENEN PIRAMIDE VAN SETH HEB GEVONDEN, ZAL MIJN KWADE MACHT NOG VEEL GROTER ZIJN, WANT DAN BEVRIJD IK DAT, WAT IN DIE PIRAMIDE HUIST. DE WERELD ZAL ERVOOR SIDDEREN.

5

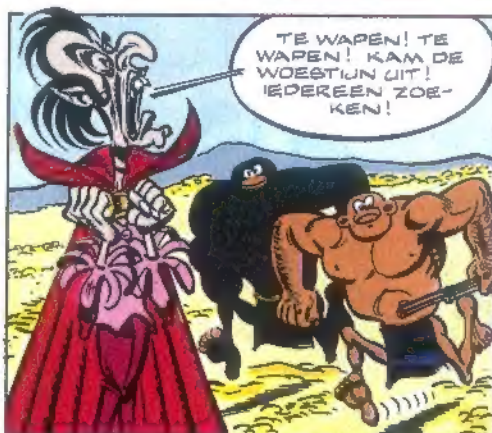
TEKENINGEN:
GIDEON BRUGMAN
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA

de levende mummie

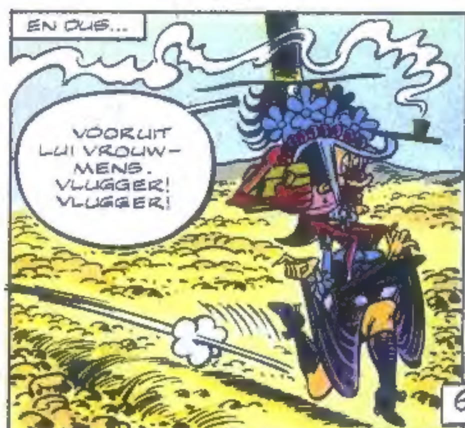

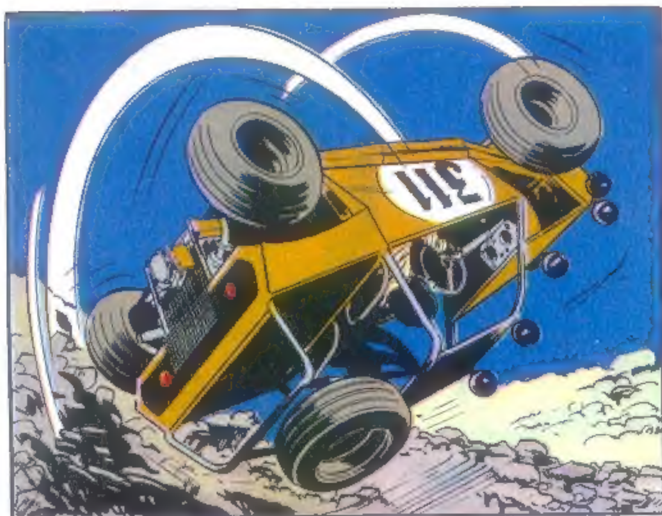

WORDT VERVOLGD

KNUT ANDERSEN

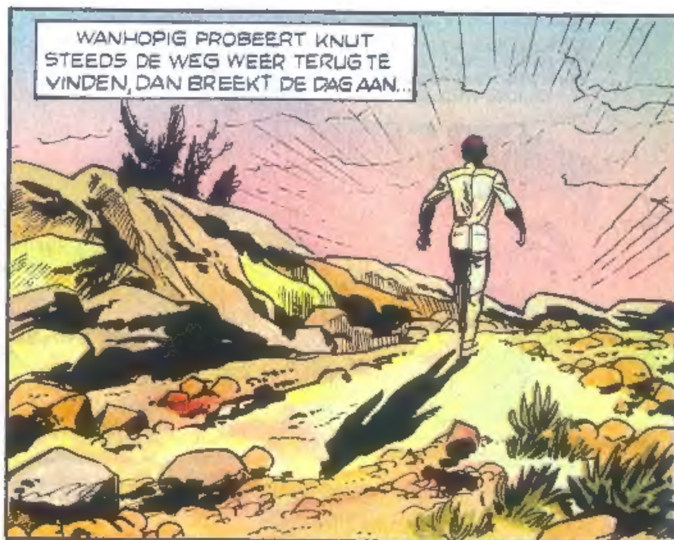

DOOR:
ALBERT WEINBERG
VERTALING: ANNEMARIE BROEK

amerikaans avontuur

ONDER DE BRANDENDE ZON ZOEKT KNUT NAAR SPOREN. HELAAS, ER IS NIETS TE VINDEN . . .

IK LOOP STEEDS IN KRINGETJES OF IK RAAK STEEDS VERDER WEG. WIE ZAL HET ZEGGEN?

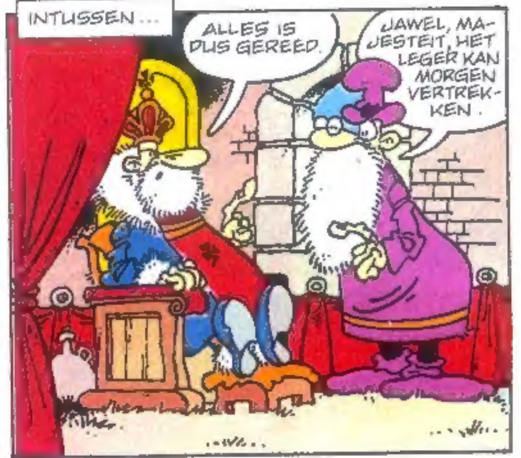

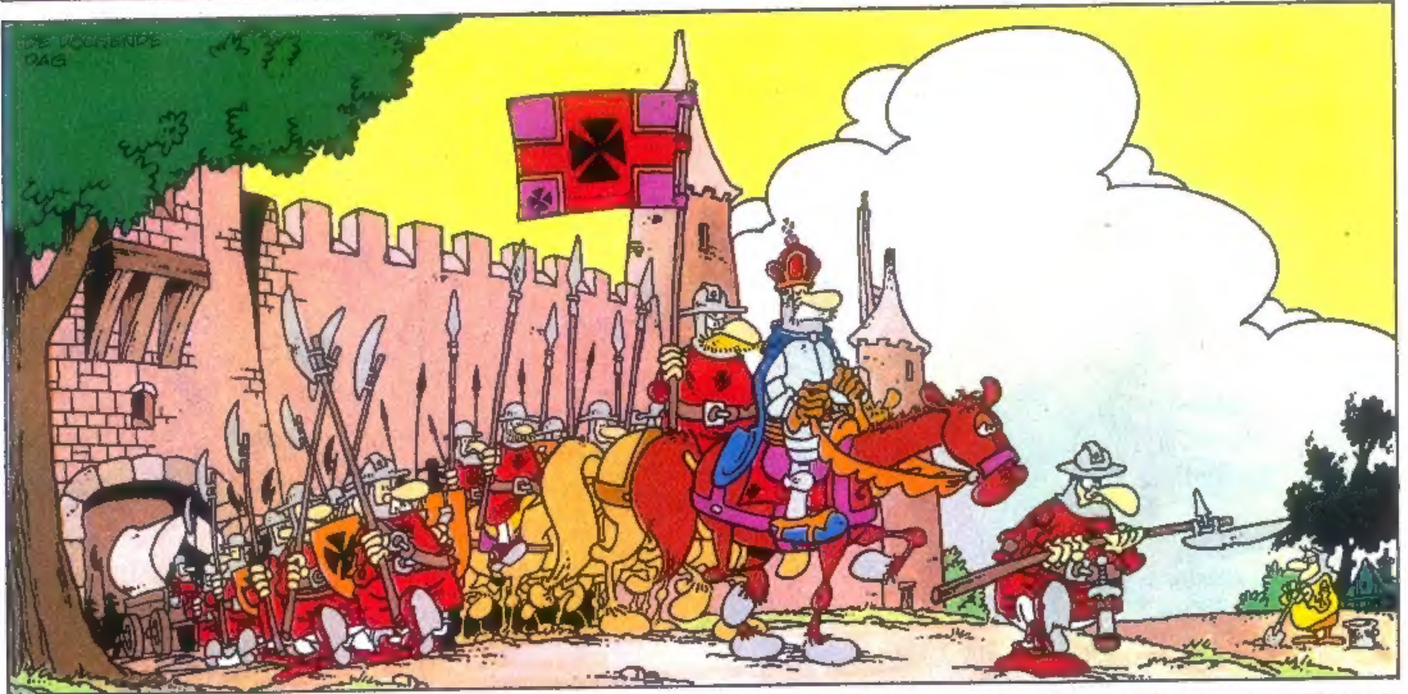
WORDT VERVOLGD

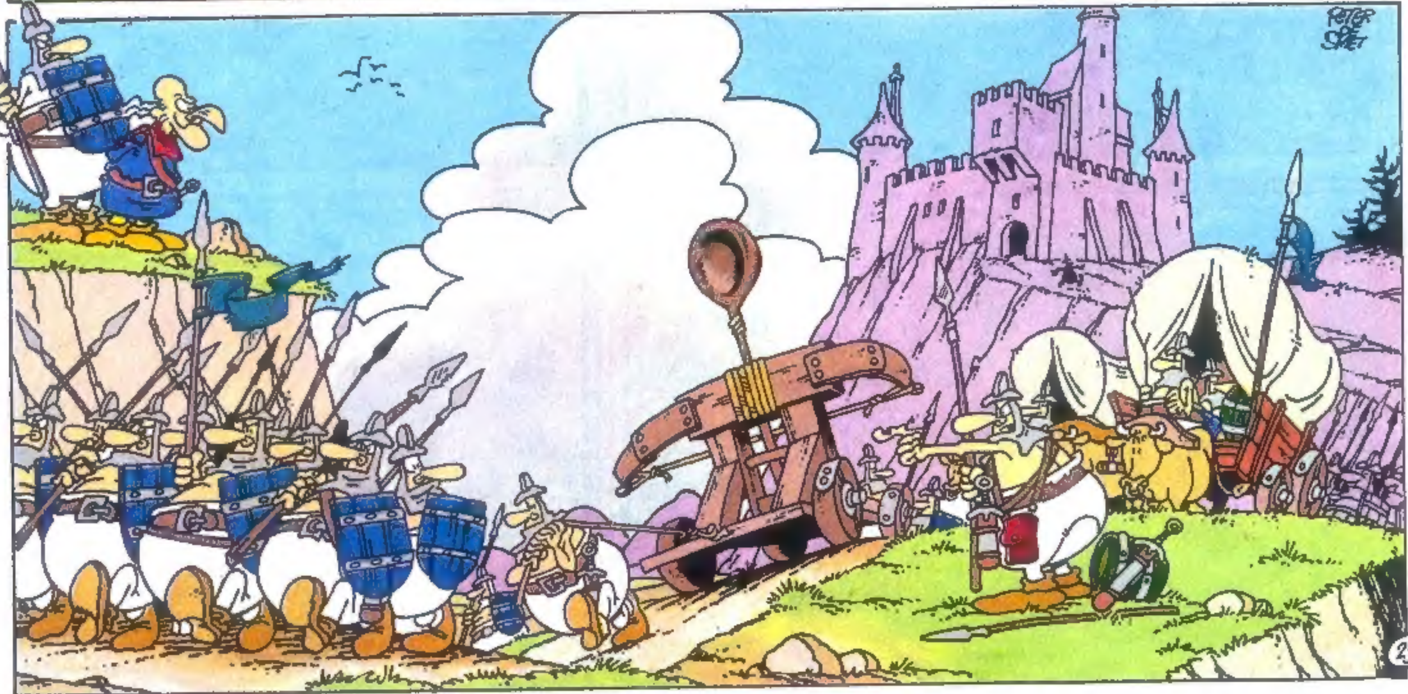
JORIS P.K.

PRACHTIG! ZEG TEGEN DE MANNEN, DAT WE MORGEN VERTREKKEN NAAR DE OUDE MOLEN.
JAWEL, HEER

DAN KUNNEN STANISLAV EN Z'N SOLDATEN OOK EENS KENNIS MAKEN MET HET ZWINGENDE ZWAARD. HI, HI, HI, HI.

INTUSSEN...
ALLES IS DUS GEREED.
JAWEL, MAJESTEIT, HET LEGER KAN MORGEN VERTREKKEN.

DE VOLGENDE DAG

PETER DE SMET
25

TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

het zwingende zwaard

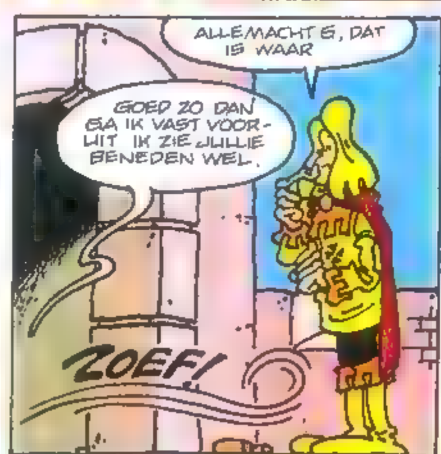

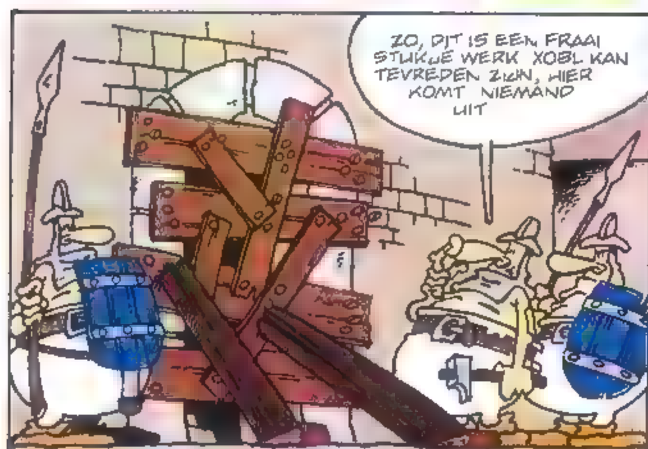

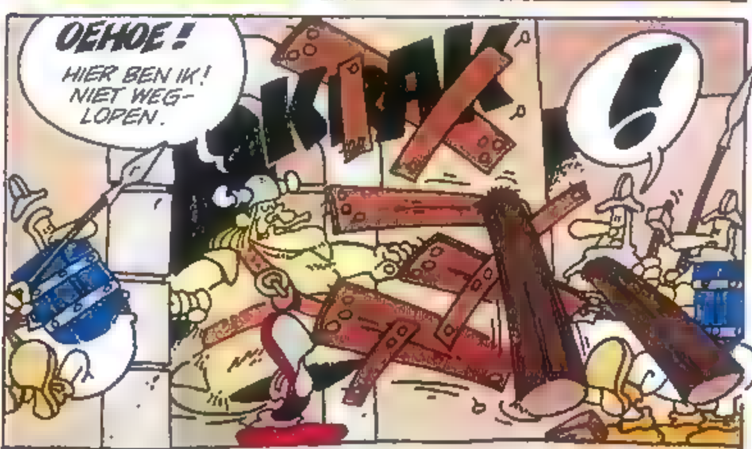

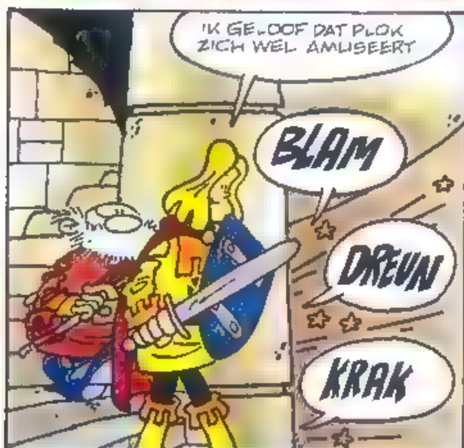

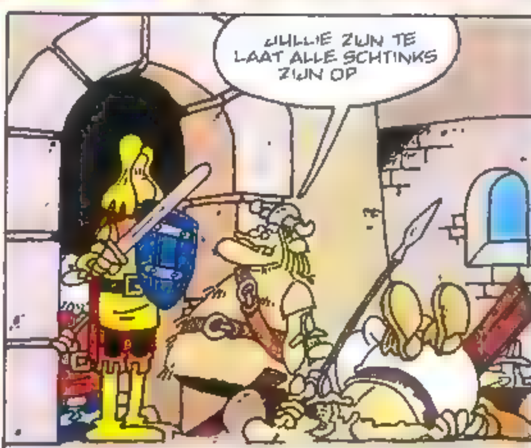

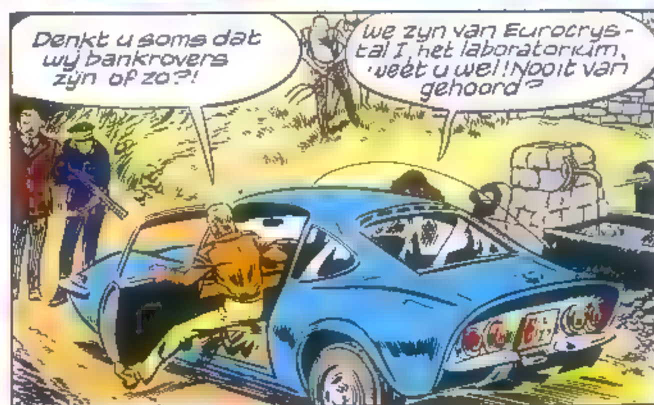

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

Wat bezielt die vent ?!

Kom langzaam die wagen uit! En geen verdachte beweging, pas op! Ik heb je gewaarschuwd!

Denkt u soms dat wij bankrovers zijn of zo?!
We zijn van Eurocrystal I, het laboratorium, weet u wel! Nooit van gehoord?

Hum.. wat vindt u, burgemeester?
Ik weet het niet

Hebben ze u door de afzetting gelaten ? Uw papieren!
Als hij maar niet op me schiet omdat ik mijn hand in mijn zak steek!

't Lijkt me in orde. Die papieren zien er echt uit

Deze jongelui zijn gekomen om het verschijnsel nader te bestuderen. Laat ze hun gang gaan!

De mensen zijn wel geschrokken van die meteoorsteen, burgemeester!
Ja, mijnheer Orient geschrokken is nog maar een zwak woord.

Niemand hier in 't dorp gelooft dat het een meteoorsteen was. Er zijn TE veel mensen die beweren dat ze "iets raars" hebben gezien of gehoord.. Ik durf het haast niet te zeggen, mijn beste, maar... wij zijn ervan overtuigd dat die meteoor 'n RUIMTESCHIP was!

TEKENINGEN: EDDY PAAPE
TEKST: MICHEL GREG
VERTALING: JAN VAN ERP

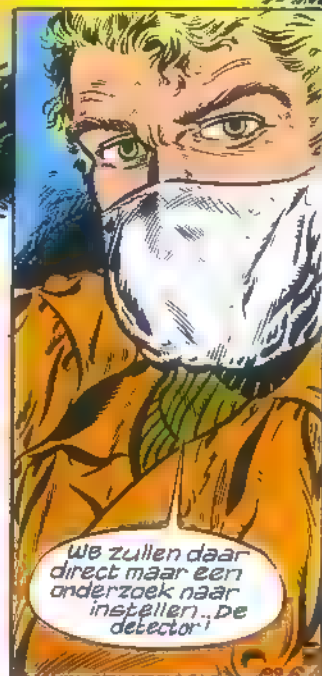
zo groen als gas

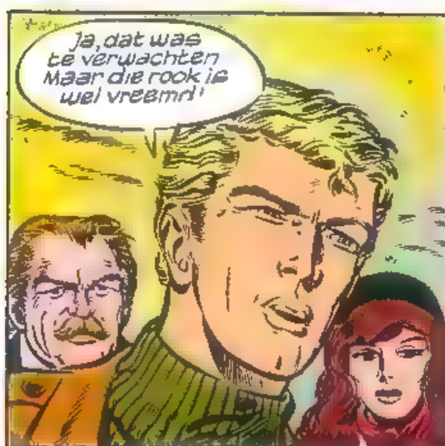

Nee, daar gaat het niet om. Enfin, kykt u zelf maar..

??

WORDT VERVOLGD

HET ANTIEKE RUITER PISTOOL

door Quint
illustratie
Julius de Goede

Ik kwam argeloos de brede trap van het Historiska Museet af en keek recht in de loop van een Mauser Automatic. De knaldemper maakte het moeilijk om te zien welk kaliber het precies was, maar ik hield het op 7.63.
Zo begon mijn avontuur in Stockholm. Ik was naar Stockholm overgewipt om mijn krabbeltje onder een contract te zetten voordat de optie verliep, die mijn maatschappij op bepaalde Zweedse concessies had. Over vierentwintig uur verliep onze optie en als ik — als zaakgelastigde — mijn handtekening niet kon zetten, dan zou de concurrent dat zeker wel doen. Zo simpel lagen de zaken. Vuile spelletjes noemen ze dat.
Nu was het nogal gemakkelijk om me te ontvoeren. Het Historiska Museet staat in een stille buurt. Ik was eerst nog in het Wapenmuseum geweest, maar daar hadden ze het zeker te druk gevonden. Het waren duidelijk jongens die zo'n ontvoering vaker bij de hand hadden gehad. Ik stapte dan ook gedwee in de wachtende Volvo en liet me rijden.
Ze brachten me naar een buitenwijk, naar een villa in een park. De luiken van de villa waren dicht, hij zag er gesloten en ongastvrij uit. Een van mijn ontvoerders bleek een sleutel in zijn bezit te hebben. Ze namen geen risicos. We gingen door de dienstingang naar binnen en de deur werd onmiddellijk afgesloten. Een ging me voor met een zaklantaarn, de ander sloot de stoet en zo liepen we door donkere gangen, door grote tochtige vertrekken met verschillende meubelstijlen en tenslotte kwamen we in een soort bibliotheek. Er stonden hoge boekenkasten en aan de muur hingen prachtige gobelins. De twee mannen keken of de gordijnen goed gesloten waren en deden het licht van een paar wandlampen aan.
Dat de concurrentie achter mijn ontvoering moest zitten, wist ik toen wel zeker. Dit soort landhuizen wordt er niet op na gehouden door onderwereldfiguren. Een goede schuilplaats was het wel: wie zou me hier zoeken? We zouden hier blijven, maakten de mannen me gemoedelijk duidelijk.
„Nou moet je es horen, ouwe," zei één van hen, „we zitten al jaren in het vak, dus vergeet alle foefjes maar die je kunt bedenken. Neem er gewoon je gemak van en schik je. Ik bedoel, je kunt je ontspannen, dan doen wij dat ook, en zo komen we samen die vierentwintig uur wel door. Maar je kan het ons en jezelf ook moeilijk maken en dan binden we je in een zeer ongemakkelijke houding op een stoel vast. Dus pak een boek, drink een glaasje mee, eet wat van die koude kip en leg je bij de situatie neer."
En ze begonnen allerlei etenswaren uit te pakken plus een spel kaarten, en nog geen kwartier later waren ze in hun spel verdiept. Ik drentelde wat rond en vroeg me af hoe ik hier bijtijds weg kon komen, en na een tijdje leek het me nog het verstandigste om me inderdaad bij de feiten neer te leggen. Evengoed was het onuitstaanbaar de optie verliep en ik, zaakgelastigde die zijn handtekening moest zetten, kon niets doen.
Toen ontdekte ik dat antieke ruiterpistool. En geloof me, zelfs ik zag het eerst alleen als een fraaie wandversiering. Je raakt er zo aan gewend om die antieke kostbaarheden als verzamelaarsobjecten te zien, museumstukken, dat je vergeet dat het eens moordtuig was. De hele dag had ik langs uitstallingen van oude vuurwapens gelopen, pronkstukken met zilver inlegwerk, versierd met bladzilver en robijnen, met ornamenten van ivoor en goud, en ik mag zeggen dat mijn geheugen weer eens behoorlijk was opgefrist. Toen ik een tijdje naar dat fraaie oude pistool had gekeken, wist ik er heel wat van. Het was een zeer oud model met een dubbele stalen loop en met prachtige ornamenten: een museumstuk. Zo'n Beiers ruiterpistool dateert waarschijnlijk uit de zeventiende eeuw, maar ik zag wel dat de houten gepolitoerde kolf van een latere datum moest stammen. Prachtig handwerk.
„Ik ben een liefhebber van antiek," zei ik tegen die zware jongens toen ik het ruiterpistool van de muur tilde. Nou, dat wisten ze. Hadden ze me soms niet opgewacht buiten het Historiska Museet? En terwijl ik dat ruiterpistool op mijn gemak begon te bestuderen, verdiepten ze zich weer in hun kaartspel. Want ze zagen er helemaal geen vuurwapen in. Ze dachten bij vuurwapens aan die mechanische snelvuurpistolen die illegaal in de handel zijn, of aan Berettas en Smith en Wessons. Als het zo'n oude colt was geweest uit de dagen van het wilde westen, misschien dat ze dán argwaan hadden gekregen. Maar zo'n kanon van een ruiterpistool zei hun niets. Ze keken bevreemd naar me, terwijl ik met dat ding in mijn handen stond. En ik legde er nog een schepje op. Ik zei: „Op dit exemplaar zou ieder museum jaloers zijn. Dat hangt hier maar. Moet je die reliëffiguren zien." Maar ze wilden niets zien. Een van hen had net een goede kaart getrokken en begon te bieden. Ze lieten me staan met m'n antiek.
Het was helaas geen pistool met een radslot, het was een nog ouder type met een snaphaan. Het bladzilver begon los te laten. De lange lopen eindigden een beetje trompetvormig. Ik bekeek het mechaniek, hing het pistool weer keurig terug en begon door de bibliotheek te dwalen. Alle wijsheid die ik in een levenlang van belangstelling voor antieke wapenkunde had opgedaan, moest me nu in staat stellen om een enkele ouderwetse kogel te maken. Het leek een onmogelijkheid, maar ik had de tijd en alles was beter dan domweg en werkeloos te zitten wachten. Eerst slenterde ik achteloos langs de grote open haard, en daar vond ik genoeg restjes houtskool. Zwavel kon ik van lucifers afhalen, ik had een vol doosje uit het hotel meegenomen. Ik maakte de twee heren duidelijk dat ik dringend naar het toilet moest en daar werden mijn verwachtingen overtroffen door een bus toiletreiniger die ik daar aantrof. Wat er op het etiket stond, kon ik niet lezen, maar het zou wel een waarschuwing tegen inwendig gebruik en aanraking met kleding en handen zijn, want het spul bevatte onder andere natrium-bisulfaat. Ik strooide wat van het poeder in mijn zakdoek, vouwde die dicht en liet me weer terug naar de bibliotheek brengen.
Een werkelijk gelukkig toeval, dat me uit de brand hielp, was dat ik die ochtend een winkeltje naast het wapenmuseum was binnengelopen. Daar werkte een restaurateur, die nieuw hout zo kon bewerken dat het eeuwen oud leek. Vooral als je zelf antieke wapens repareert, kan zo'n bezoekje zijn nut hebben, al was het museum natuurlijk zijn grote opdrachtgever. Omdat ik de naam van een gezamenlijke kennis kon noemen en zo mijn weetje bleek te weten over het onderhoud van zeventiende-eeuwse wapens, stond hij een blikje zelfgemaakte beits aan me af. Met de waarschuwing dat het salpeterzuur bevatte, heel listig en explosief als er vuur bij kwam. En dat blikje zat nog steeds in mijn jaszak.
Ik nam plaats in een diepe leren stoel met een groot platenboek, en begon te geeuwen. Mijn bewakers boden me nog een stuk kip aan, ik bedankte vriendelijk en begon zogenaamd te lezen. Even later zaten ze weer te kaarten. Het ging om grof geld: zo'n ontvoerinkje zou wel lonend zijn.
Verborgen achter het grote platenboek peuterde ik geduldig de zwavelkoppen van de lucifers af, die ik met het houtskool in een koperen asbak vermengde. Een beetje toiletreiniger eroverheen en daarna een scheutje beits, en na wat geborrel en gesis vormden zich kleine blokjes geelgrijs spul. De stank was even nogal doordringend, maar ik stak haastig mijn pijp op en knikte vriendelijk, terwijl ik de blokjes wegmoffelde in mijn tabaksdoos. Ze kwamen kijken wat er zo stonk, konden niets vinden. Mij was de stank ook opgevallen, zei ik. Met overdreven excuses doofde ik mijn pijp. En daarna, toen ik me weer onbespied wist, peuterde ik met mijn nagelvijltje een voor een de kleine koperen kopspijkertjes uit de armleuningen van mijn stoel, tot ik er een handvol van had. Ik had er gewoon plezier in, al geloofde ik nooit helemaal in het slagen van mijn plan. Het zou te mooi zijn. Ik deed het eigenlijk alleen maar om iets te doen te hebben, want domweg wachten kon ik niet terwijl de optie verliep.
Drie pagina's uit het platenboek rolde ik samen op tot een stevig kokertje. Een prop tabak als dop en klaar was mijn kogelhuls. Ik stopte hem vol met een hoogst bedenkelijke lading die dank zij het kaliumchloraat en het natriumbichromaat van moderne lucifers ontvlambaarder moest zijn dan de antieke buskruitkogels. En daarna ging ik dat antieke ruiterpistool nog eens bekijken. Intussen was er een eind aan het kaarten gekomen. Een van de mannen trok zijn jas aan en verliet de bibliotheek, ik denk dat ze tot de ontdekking waren gekomen dat er niet genoeg bier was. Ik dacht dat het minder argwaan zou wekken als ik de achterblijver betrok in mijn beschouwingen. Ik hield een hele tirade over de kwaliteiten van Italiaanse en Franse wapensmeden, maar al die afleiding was niet nodig — hij zag gewoon niet dat het ooit een vuurwapen was geweest, dit buitenmodel dubbelloops kanon met ornamenten van bladzilver en een snaphaan in de vorm van een leeuwekop. „Kon je daar echt mee schieten?" vroeg hij. „Vroeger bedoel ik. Kon je d'r toen iemand mee voor z'n raap schieten?"
Ik lachte. Zijn jas met de Mauser Automatic hing vijf meter van hem vandaan over een stoelleuning. Ik zei: „Zie je dat houten beeld van Mozart daar? Ik heb twee kogels gevonden achter die boeken en die zitten nu in dit pistool. Let op, ik zal er een afschieten."
En voor hij iets kon zeggen of doen, sloeg ik de strijkkant van het luciferdoosje langs het bosje lucifers, die ik in de vork van de snaphaan had geklemd, en meteen toen het felle vlammetje uitschoot, haalde ik de trekker over... De wonderlijke lont sloeg in het kruitpannetje dat vol luciferkoppen zat, en het volgende moment kreeg mijn hand een formidabele opduvel, het leek wel alsof iemand me een slag met een knuppel gaf. Maar mij mankeerde niets: het was goed handwerk, dat zeventiende-eeuwse ruiterpistool, en scheurde niet open door de explosie. De volle lading kopspijkertjes knalde uit de loop en sloeg de kop van dat houten beeld aan scherven en splinters.
Ik zag het gezicht van mijn ontvoerder langzaam in tweeën splijten van verbazing en ongeloof. Toen verscheen de schrik in zijn ogen. Ik draaide het ruiterpistool in zijn richting en zei: „Die andere kogel is voor jou, mijn vriend, als je me niet netjes terug naar de stad brengt. Nee, laat je jasje daar maar hangen, en hoor eens, even buiten het park is een taxistandplaats, daar mag je me afzetten en smeer 'm dan maar gauw, ik red me verder wel. Maar maak het me niet moeilijk, want deze trekker gaat net zo gemakkelijk over als die andere, en je ziet wat er dan met je hoofd gebeurt."
Enfin, zo praatte ik, en hij kon het risico niet nemen om te zien of ik niet bluffte. Trouwens Mozart zag er gehavend genoeg uit om hem te overtuigen. We begonnen dus aan een wandeling die me terug naar het centrum zou voeren, naar het congresgebouw waar ik mijn krabbeltje moest zetten. En dat ik nét op tijd bereikte, met beleefde excuses aan iedereen voor mijn wat late aankomst.

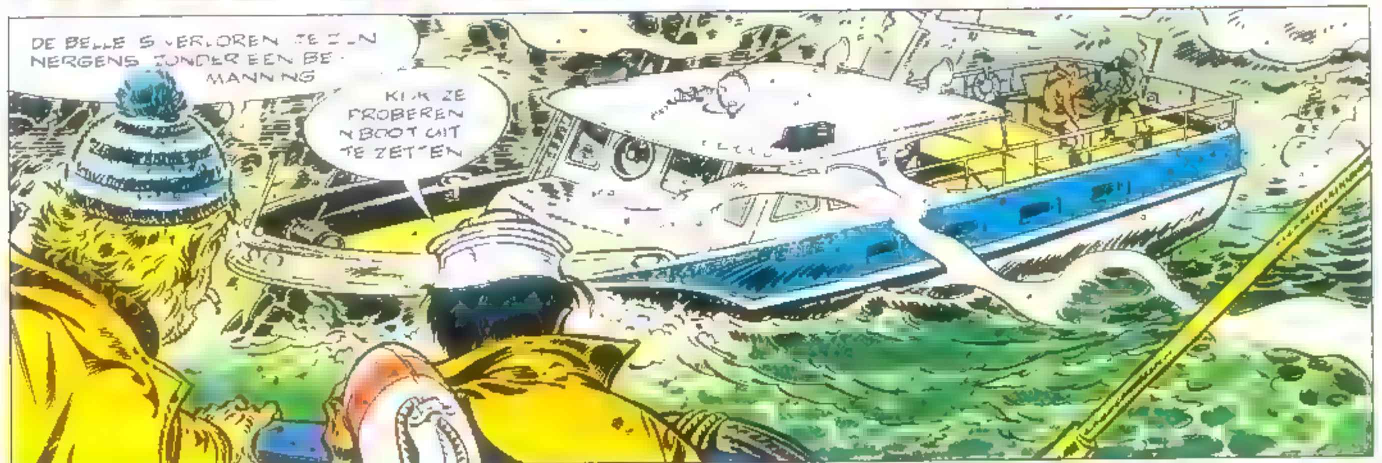

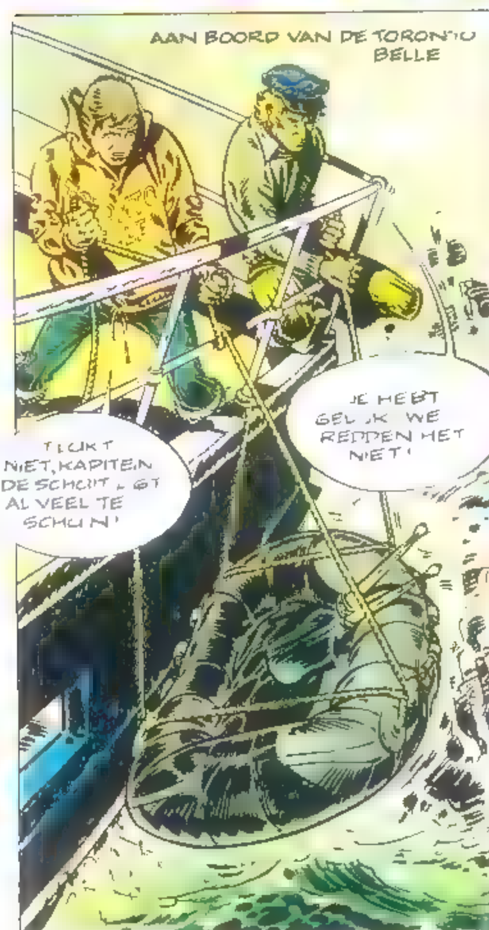

pep
verhaal

ROB PALLAND

DE VERVLOEKTE PLEK OOK DE TORONTO BELLE IS OPENGERETEN
MAAR ER IS ALLEEN MET MENEER BENNET Z N MATROOS WE MOE-TEN ZE HELPEN

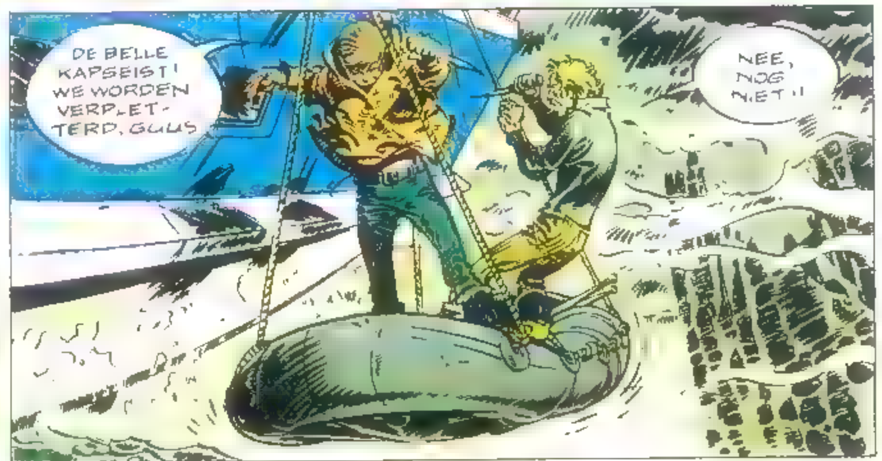

EN NATUURLIJK HEEFT DIE STOMME JORDAN WEER NIKS GEMERKT!
NATUURLIJK NIET DE CORMORAN LIGT 'N HEEL EIND OP ONS VOOR

DE BELLE IS VERLOREN ZE ZIJN NERGENS ZONDER EEN BE-MANNING
KIJK ZE PROBEREN N BOOT UIT TE ZETTEN

AAN BOORD VAN DE TORONTO BELLE
JE HEBT GELIJK WE REDDEN HET NIET!
T LUKT NIET, KAPITEIN DE SCHUIT LIGT AL VEEL TE SCHUIN!

VOLG ME EN HOU JE MES GEREED

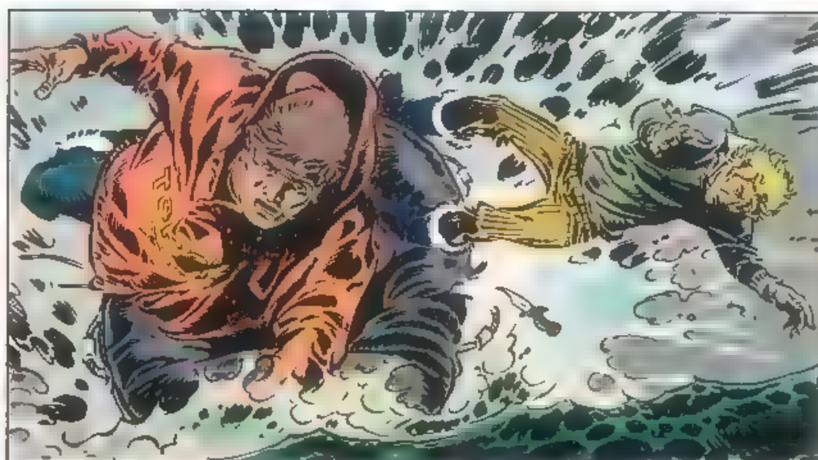

VOORUIT, BENNET!

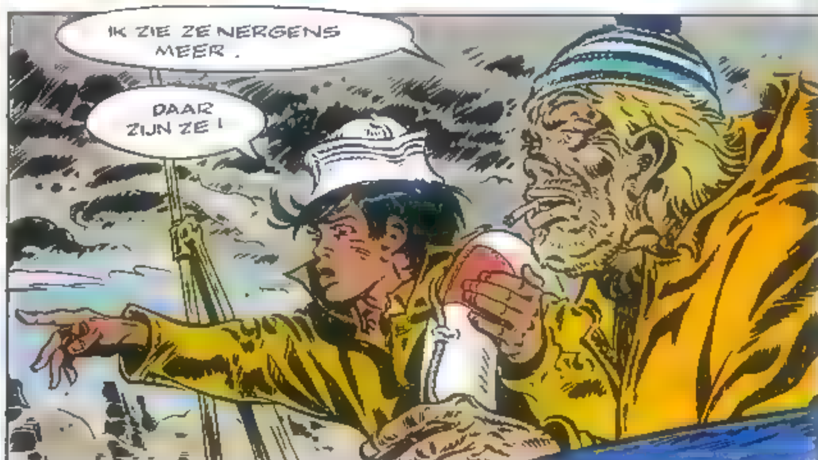

DE BELLE KAPSEIST! WE WORDEN VERPLET-TERD, GUUS
NEE, NOG NIET!!

TEKENINGEN
HERMANN
TEKST
GREG
VERTALING
JAN DE ROOIJ

verschroeide aarde

WORDT VERVOLGD

Dzjengis Khan

steppenkind

IN HET HART VAN AZIË, IN MONGOLIË, LIGT DE *GOBI*, EEN UITGESTREKTE STEPPEN- EN WOESTIJNGEBIED.

ZEVENHONDERD JAAR GELEDEN WERD DE GOBI SLECHTS BEVOLKT DOOR RUITERVOLKEN. HET WAREN HERDERS DIE EEN NOMADENBESTAAN LEIDDEN. HUN ENIGE THUIS WAS DE *JOERTE*, EEN VILTEN TENT OP EEN OSSEWAGEN, WAARMEE ZE HUN KUDDES NAAR DE WEIDEGRONDEN KONDEN VOLGEN...

IN DE *JOERTE* WERD HET FAMILIEBEZIT BEWAARD: TAPIJTEN UIT BOKHARA OF KABOEL, BUIT GEMAAKT LANGS DE KARAVAANWEGEN, KISTEN VOL ZIJDEN GEWADEN EN INGELEGD ZILVER, DOOR RUILHANDEL VERKREGEN VAN SLUWE ARABISCHE HANDELAARS...

MAAR DE BEWONERS VAN DE GOBI ZELF GINGEN GEKLEED IN HUIDEN EN SMEERDEN HUN LICHAAM MET VET IN TEGEN DE KOU.

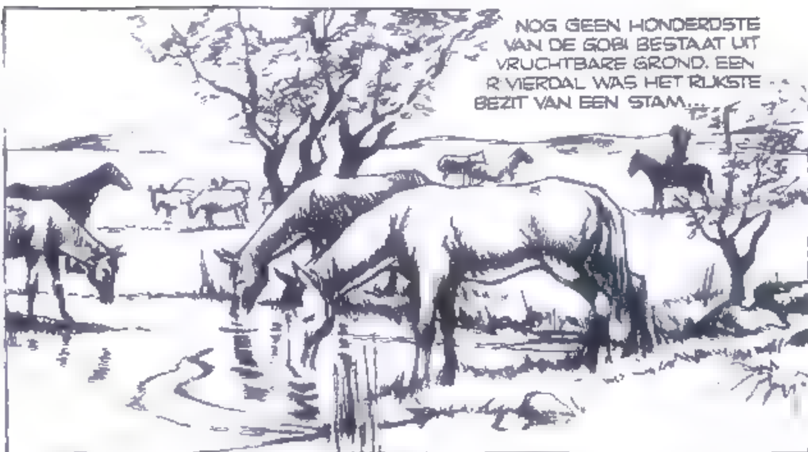

TEKENINGEN
JOS LOOMAN
TEKST
QUINT

strijd om het bestaan

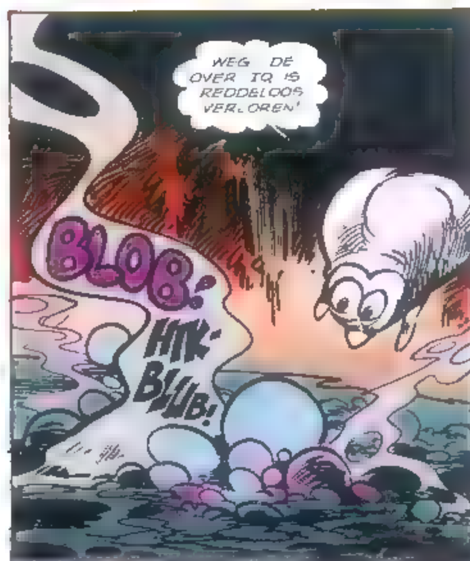

WORDT VERVOLGD

BLOOK

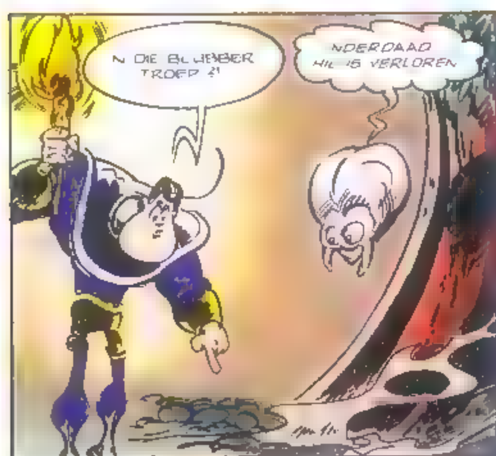

BROADOORRR!
BLUB! BLUBBER' BLUBST! HIHI!
OH' STRAKS NEEMT DAT MONSTER DIE ARME OVER IQ NOG MEE

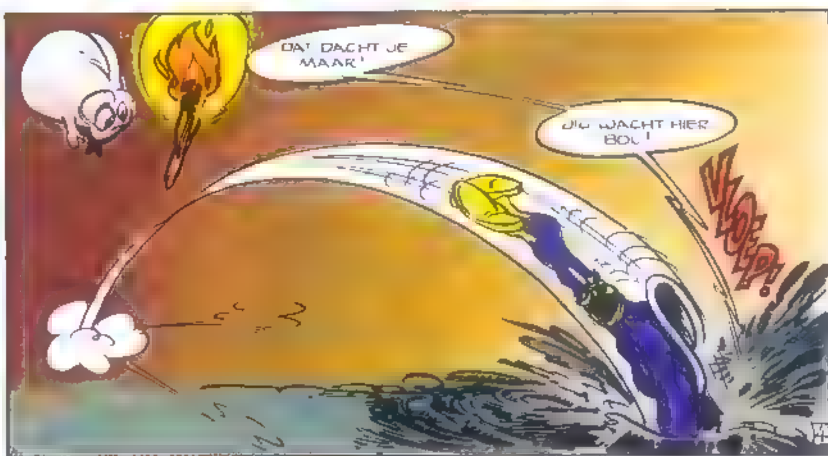

EN IK BEN MACHTELOOS DAT MONSTER HEEFT GEEN BREIN DUS IK KAN HET NIET BEINVLOEDEN

WEG DE OVER IQ IS REDDELOOS VERLOREN'
BLOB!
HIK-BLUB!

HIER BEN IK IK HEB EEN FAKKEL!
U BENT TE LAAT!

HOE ZO? HEB JIJ DAT MONSTER HELEMAAL IN JE EENTJE OP DE VLUCHT GEJAAGD? MAAR WAAR IS PA?
IK KON NIETS DOEN HET MONSTER HEEFT UW "PA" MEEGENOMEN NAAR ZIJN HOL, DIEP IN DE RIOLEN

N DIE BLUBBER TROEP ?!
NDERDAAD HIJ IS VERLOREN

DAT DACHT JE MAAR!
JIJ WACHT HIER BOL!

TEKENINGEN
JOHNN BAKKER
TEKST
DICK MATENA

de tellecten

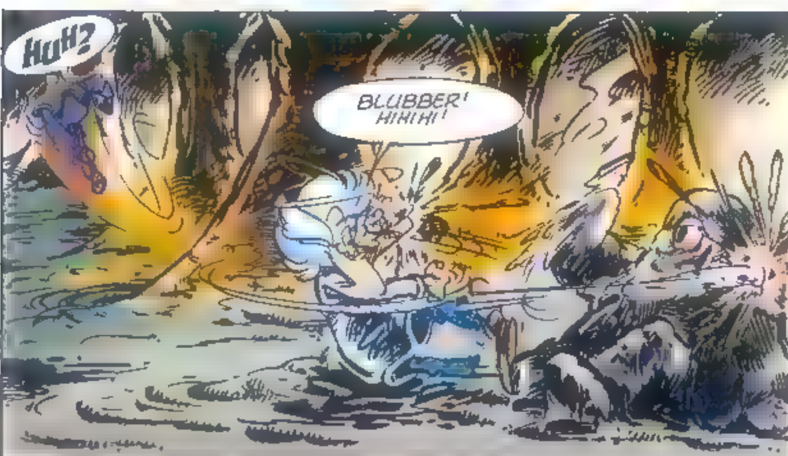

WORDT VERVOLGD

modern winkelen

DOOR
JOHNN
BAKKER

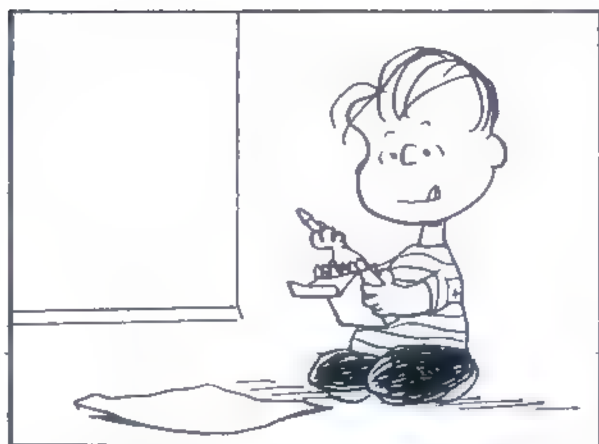

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

© U.P.I. 1973

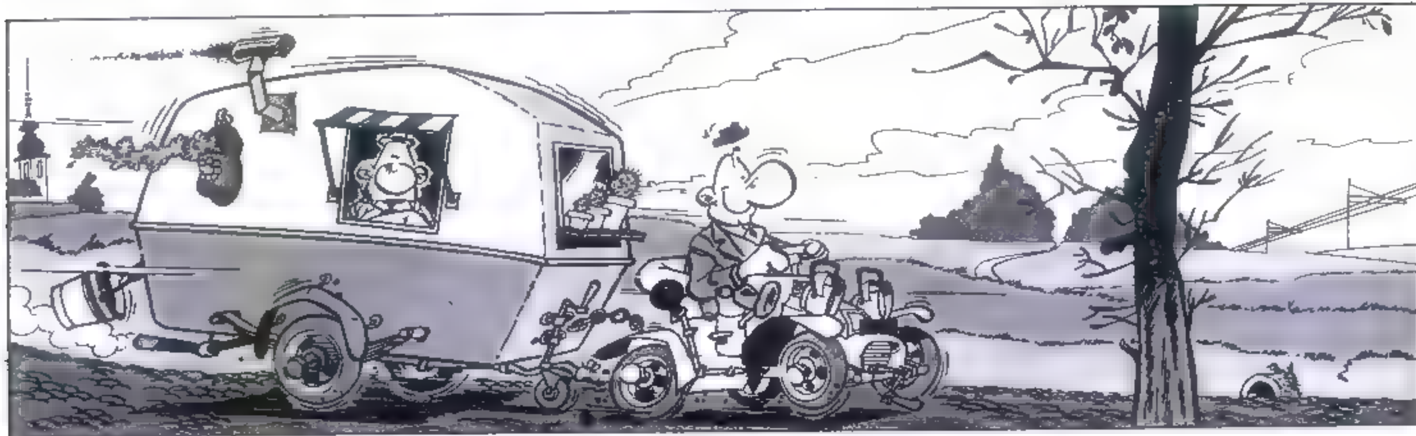

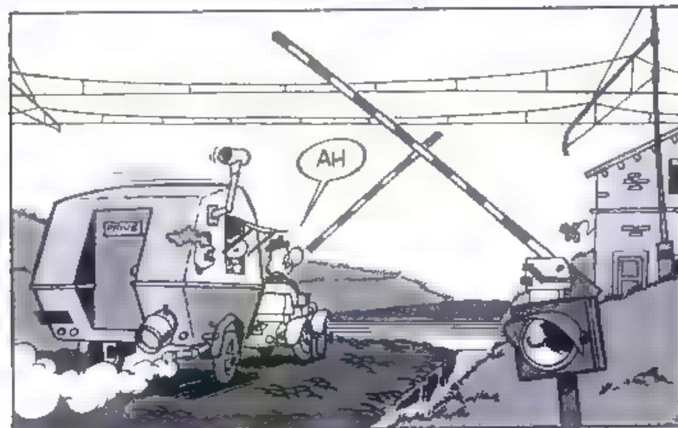

pep
uithaler

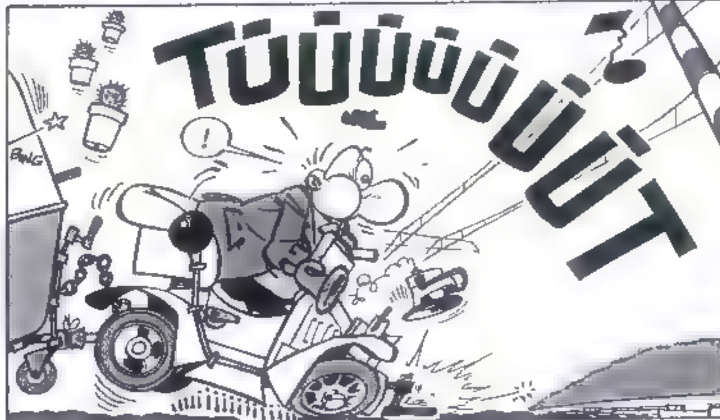
Rover 1906

OLIVIER BLUNDER

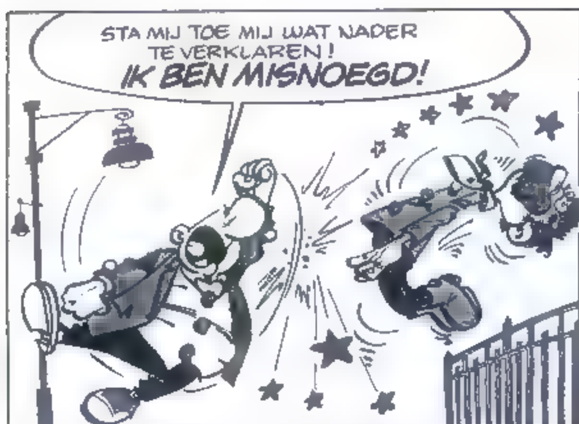

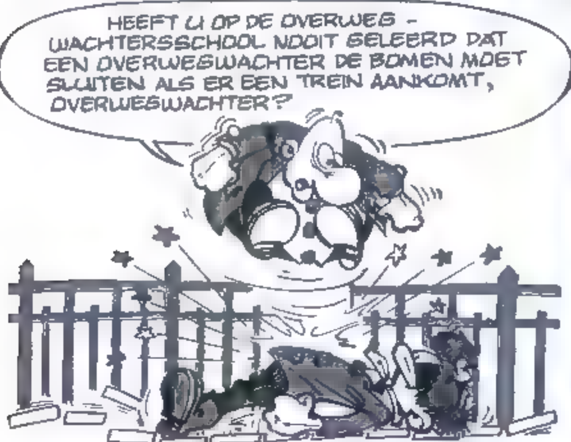

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

spoorslag

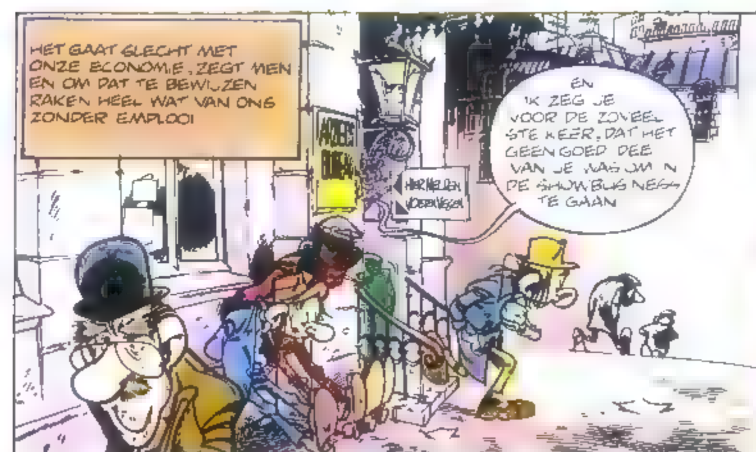

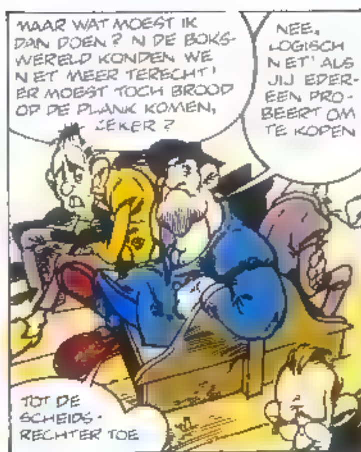

Wellington Wish

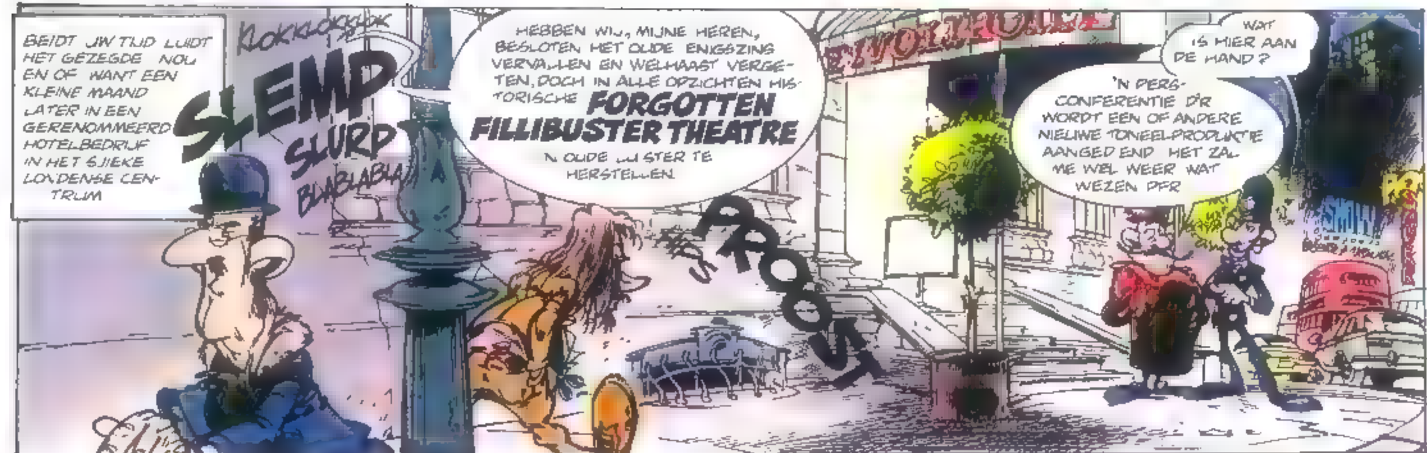

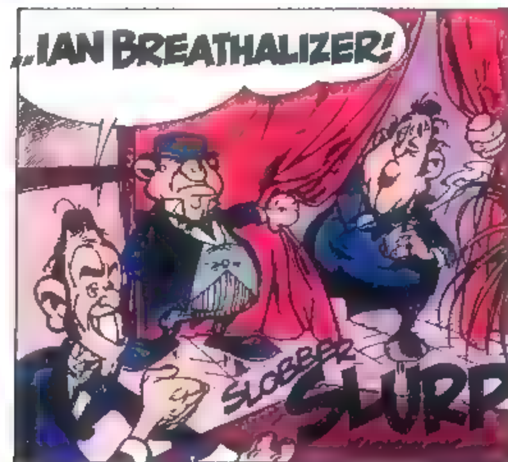

TEKENINGEN EN TEKST:
FRED JULSING

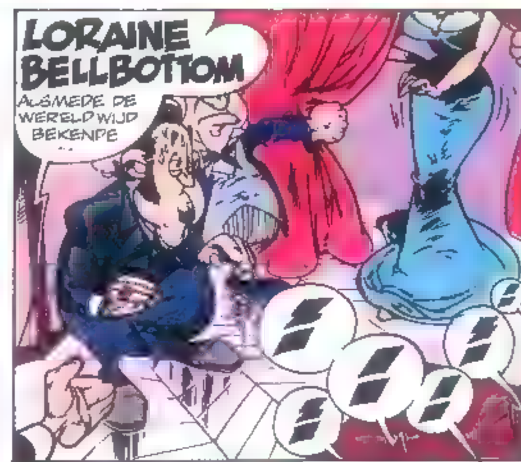
het spook van de music hall

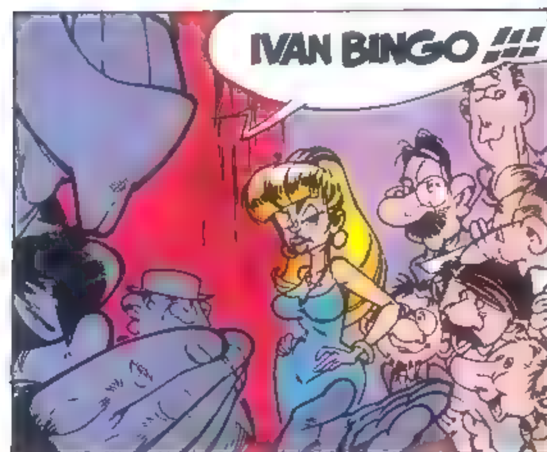

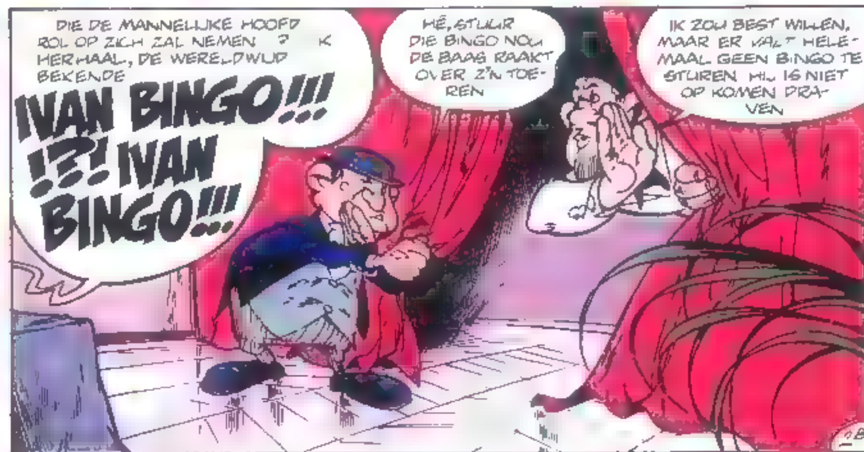

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

de kruidendokter

Door WILLY LOHMANN

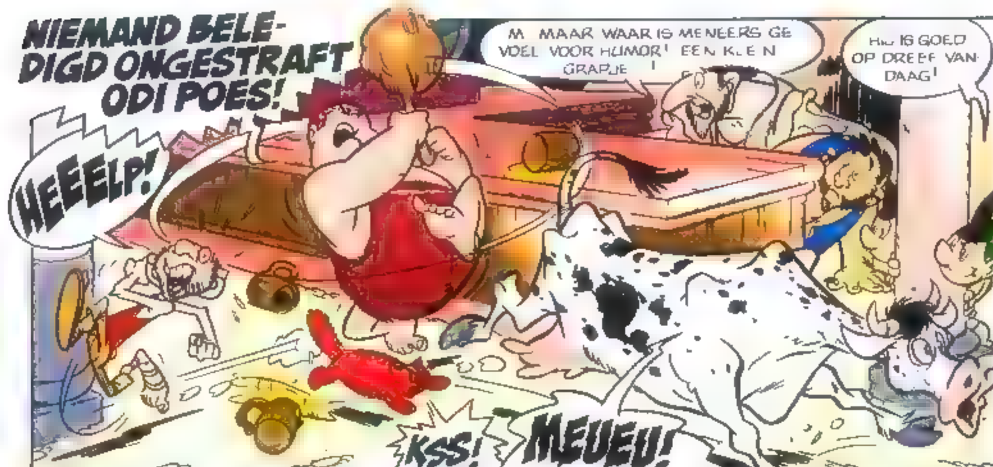

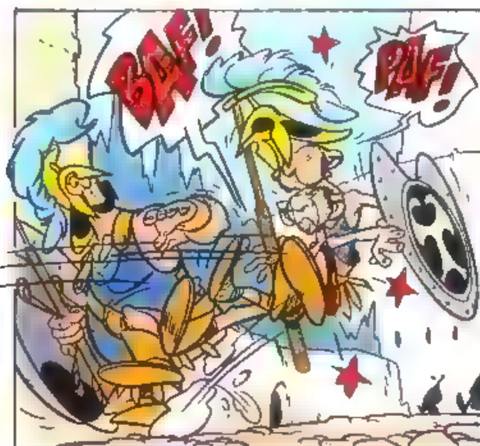

WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES

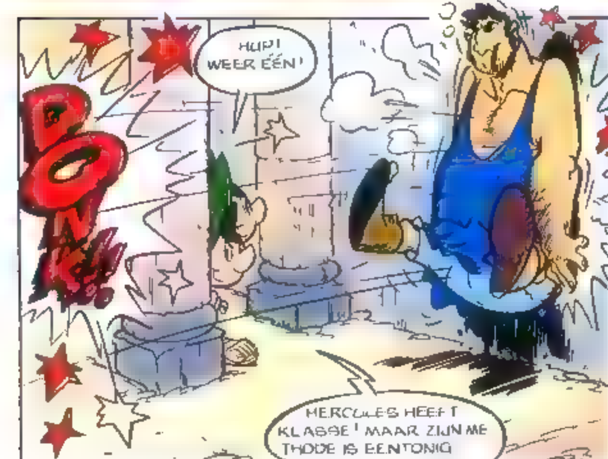

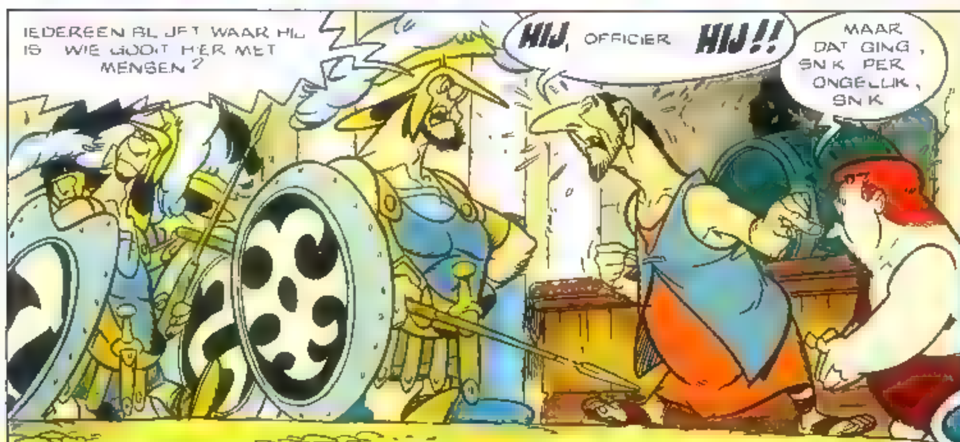
DOOR DICK MATENA

het zwaard van damocles

WORDT VERVOLGD

CHI COLTRANE

tekening: Ger van Wulften
tekst: Jan de Rooij

„Muziek betekent verschrikkelijk veel voor me. Constant ben ik er mee bezig. Vanaf mijn tweede jaar ben ik al bezeten van alles wat met muziek te maken heeft." Aan het woord de 24-jarige Amerikaanse Chi Coltrane, de zangeres van Go Like Elijah, de single die wekenlang de vaderlandse hitparade aanvoerde. Chi stamt niet uit een muzikale familie. „Mijn vader speelde op zijn gehoor viool. Maar dat was niet om aan te horen. Toch had hij in de gaten dat ik muzikaal was. Hij kocht het ene na het andere muziekinstrument voor me. Als ik bij vriendinnetjes op bezoek was, wilde ik per se niet met poppen spelen, maar achter de piano zitten. Op mijn zeventiende ging ik uit huis. Stapelgek werd ik er. Met m'n moeder had ik altijd ruzie en mijn vader was toen al een paar jaar dood. In Chicago, waar ik ging wonen, kwam ik in contact met een jongen die een band leidde. Voordat ik het wist stond ik op het podium. Toch beviel me dat zingen in een groep niet. Daarom ging ik in mijn eentje door. Na een tijd lang opgetreden te hebben in de Playboyclub ging ik naar de West Coast voor concerten. In die tijd kreeg ik ook nog een aanbieding om een screentest te doen voor een film, waarin Steve McQueen zou spelen. Maar toen voelde ik daar nog niet veel voor. Zingen wilde ik. Nadat een produktiemaatschappij een demo-band had gemaakt met zes van mijn songs erop, was CBS erg snel met een platencontract en CBS-president Clive Davis nodigde me uit naar New York te komen om het contract te tekenen. Dat was in januari of februari vorig jaar. Sindsdien heb ik het helemaal gemaakt."

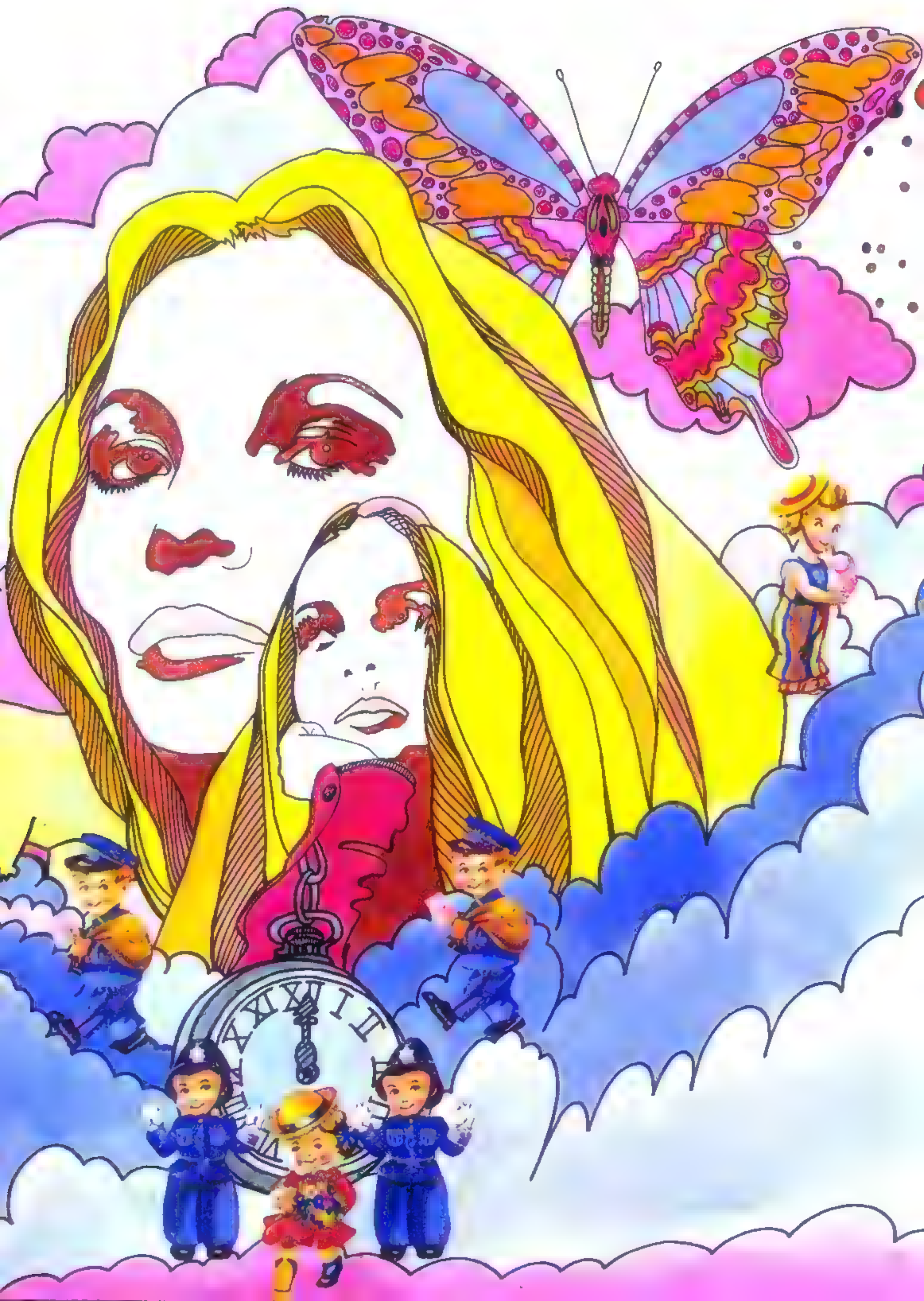
Go Like Elijah is evenals de eerste single van Chi Coltrane, Thunder And Lightning, een track van haar debuut-lp. Op deze langspeler met uitsluitend eigen composities wordt ze onder meer begeleid door Jim Gordon op drums en Larry Knechtel op basgitaar. Chi zingt en speelt piano en orgel. „ „Feelin Good", het openingsnummer van kant twee van mijn tweede elpee, wordt mijn nieuwe single. Ook heb ik al het materiaal klaar voor m'n tweede lp. Als ik mijn Europese tournee heb afgemaakt, ga ik de studio's in. Die plaat wordt heel anders dan de eerste. Ik kan niet steeds op dezelfde wijze geïnspireerd worden." Chi gelooft niet dat meisjes een streepje vóór hebben in de popwereld. „Dat is natuurlijk grote flauwe kul. Er wordt vaak gezegd dat ik een plaat kon maken omdat ik mooi ben. Maar met een lief gezichtje en een aardig figuur alleen kom je er niet. Mooi zijn is trouwens niet langer in. Kijk maar naar het succes van een Alice Cooper, die jongen is toch in en in-lelijk. David Cassidy? Die telt niet mee. Wat dat jochie brengt is leuk voor schoolmeisjes."

Vreemd genoeg werd de kraker Go Like Elijha geen hit in Amerika. Chi: „Thunder And Lightning, m'n eerste single, behaalde de twaalfde plaats op de Amerikaanse hitparade. Go Like Elijha, m'n tweede plaatje, deed het inderdaad niet zo best. Maar die single werd dan ook op een erg ongunstig tijdstip, omstreeks Kerstmis, uitgebracht. Verkooptechnisch zit je dan verkeerd. Als ze hem eerder op de markt hadden gegooid, was hij waarschijnlijk wel een hit geworden. Er zijn trouwens wel degelijk verschillen tussen het Amerikaanse en het Europese publiek. In Europa luisteren de mensen beter, zijn ze minder oppervlakkig." Uit Chi's teksten blijkt haar betrokkenheid bij relaties tussen mensen. Chi: „Liefde betekent inderdaad erg veel voor me. Maar zelf kan ik niet tot een vaste relatie komen. Mannen brengen me nog steeds in verwarring. Maar om op m'n langspeler terug te komen, die bevat echt niet uitsluitend liefdesliedjes. Sommige songs gaan bijvoorbeeld over politiek en over het leven in zijn algemeenheid. Met andere zangers kun je me moeilijk vergelijken. Van popartiesten doe ik weinig inspiratie op. Wel van klassieke componisten zoals Johan Strauss, Beethoven en Bach. Stephen Foster, de componist van onder andere My Old Kentucky vind ik ook erg belangrijk."

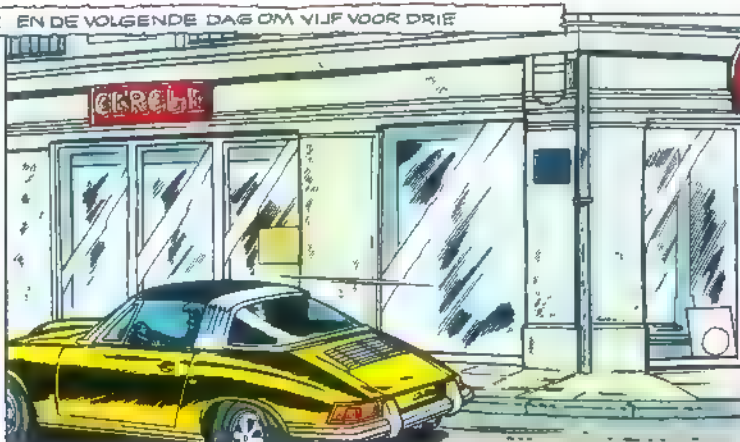
Een privéleven houdt Chi Coltrane er nauwelijks op na. Bijna nooit is ze thuis in Los Angeles. Chi: „Ik reis van hotel naar hotel. Maar dat vind ik niet erg. Ik heb je toch al gezegd dat muziek mijn tot nu toe enige ware liefde is."

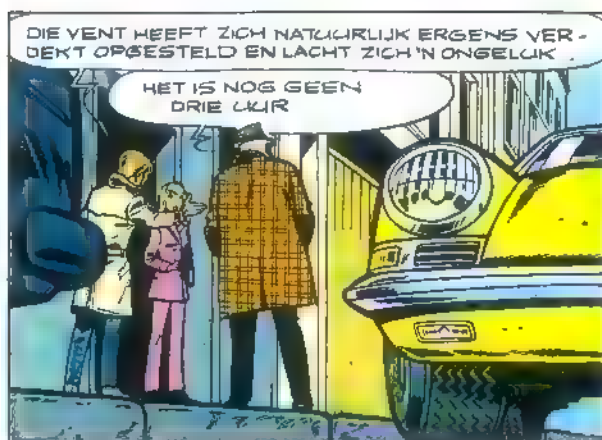
pep
pop

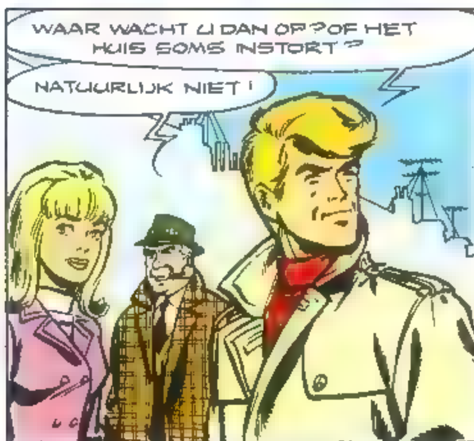

RIK RINGERS

EN DE VOLGENDE DAG OM VIJF VOOR DRIE

DIE VENT HEEFT ZICH NATUURLIJK ERGENS VER-DEKT OPGESTELD EN LACHT ZICH 'N ONGELUK.
HET IS NOG GEEN DRIE UUR

WAAR WACHT U DAN OP ?? OF HET HUIS SOMS INSTORT ?
NATUURLIJK NIET !

DRIE UUR. ZIE JE WEL, DAT ER NIETS GEBEURT !

NIETS 'HELEMA
OOH! KIJK EENS!

BRRRRR

BRRR

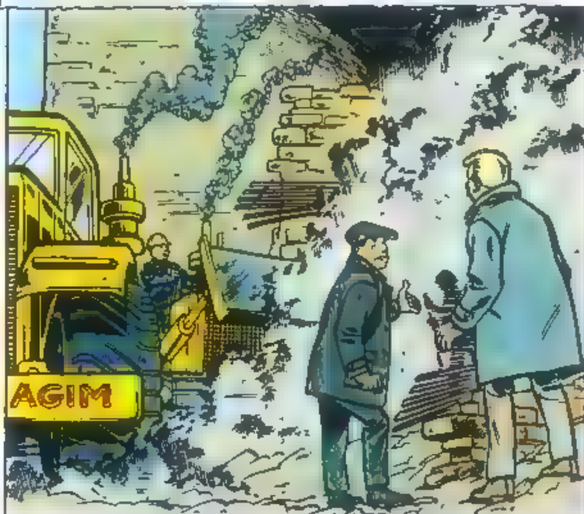

BRAAM

TEKENINGEN
T.BET
TEKST:
DUCHATEAU
VERTALING JAN DE ROOIJ

de trawanten van de duivel

© Ed. Lombard 1973

WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

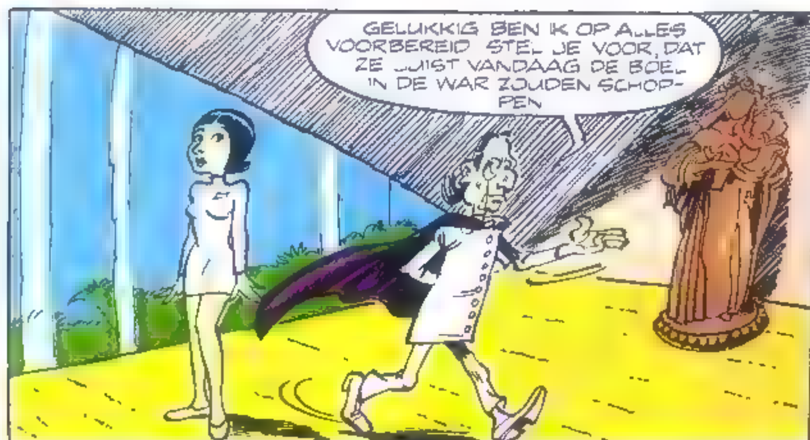

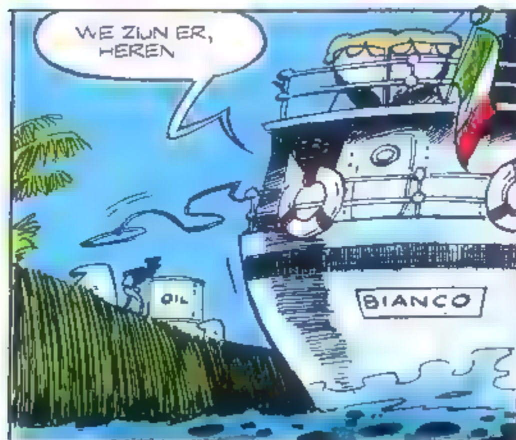

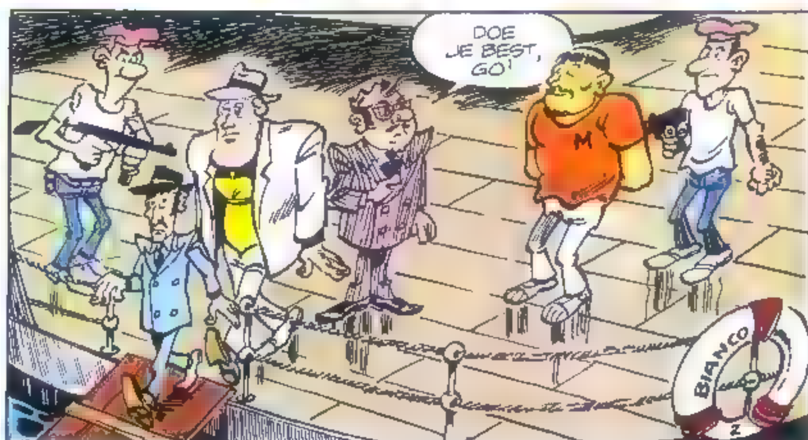
TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

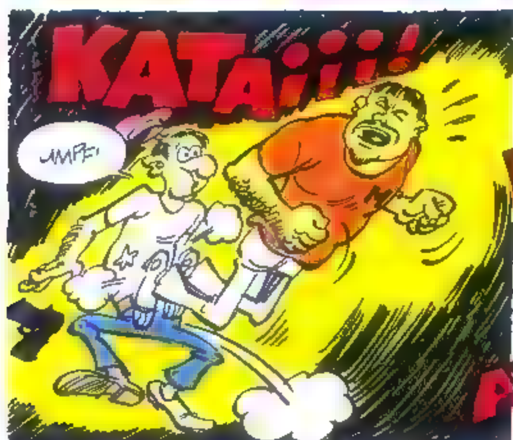
de wraak van de graaf

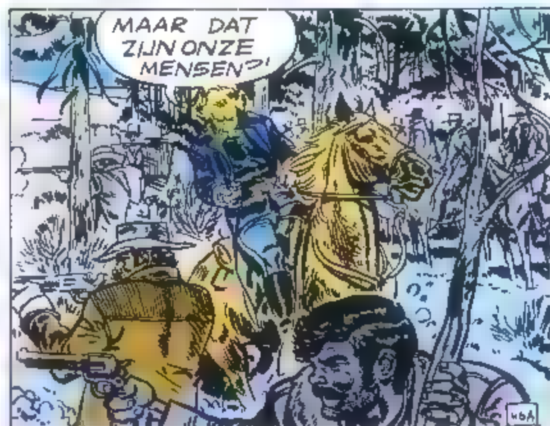
WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

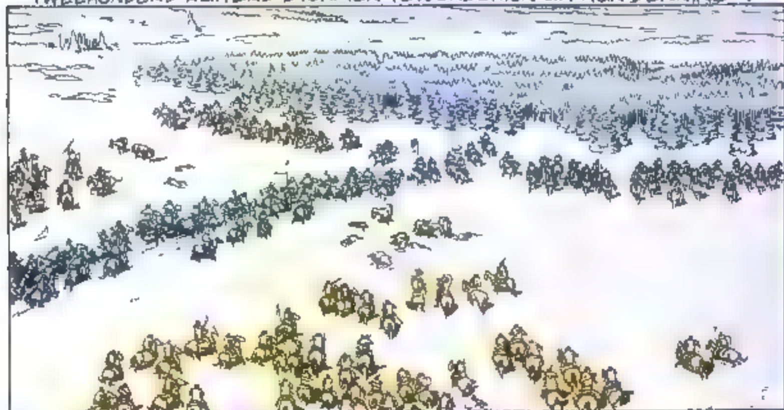
TERWIJL MIKE EN ZIJN MENSEN WANHOPIG STRIJD LEVEREN, SPEELT ZICH OP DE VLAKTE EEN SOORTGELIJKE TRAGEDIE AF. DE SIOUX, CHEYENNES EN ARAPAHOES BESEFFEN DAT DE OVERWINNING HEN HAAST NIET MEER KAN ONTGAAN. 'T SCHEELT NIET VEEL MEER OF ZE HEBBEN DE UITGEDUNDE COLONNE OMSINGELD

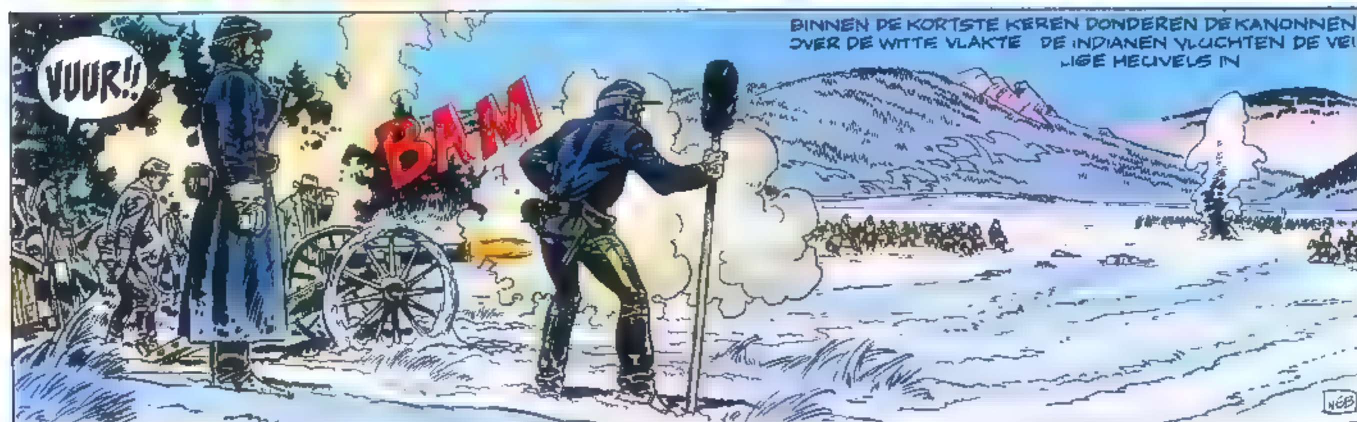

TWEEHONDERD RUITERS STORMEN TEVOORSCHIJN UIT HUN DEKKING.

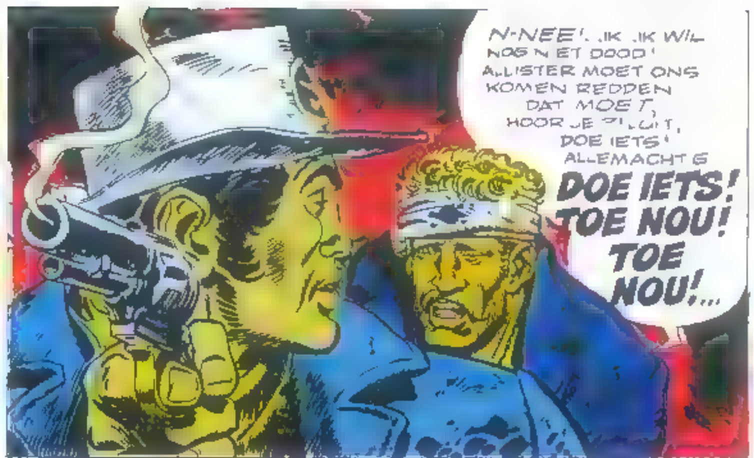

TEKENINGEN
GIRAUD
TEKST
CHARLIER
VERTALING JAN VAN ERP

generaal geelkop

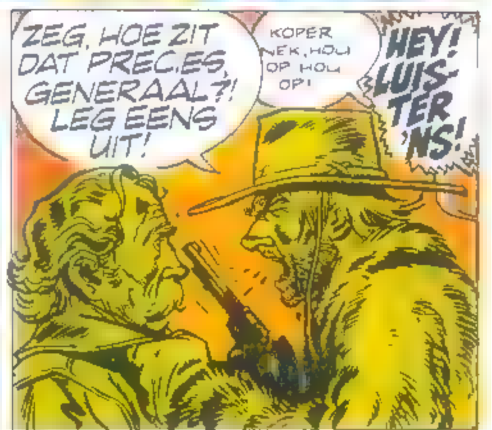

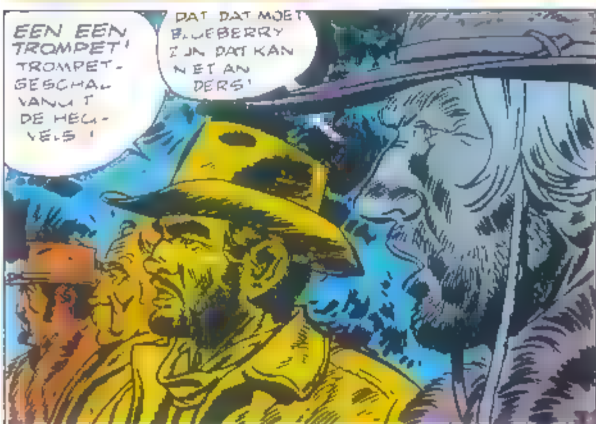

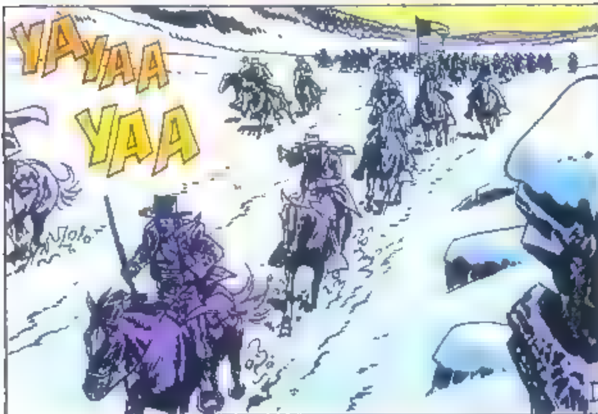

BLUEBERRY

ALLEMAAL IN HET ZADEL!
OOK JOUW MANNEN ALLISTER 'WE GAAN ZE HELPEN'
VOOR-WAARTS!

DE MANNEN VAN GEELKOP EN DE VRIJWILLIGERS VAN DODGE VORMEN ÉÉN STRIJDMACHT ..ZE GAAN OP HET VER VERW.JDERDE TROMPETGESCHAL AF

ABRUPT WORDT HET GELUID AFGEBROKEN
HET HANDJEVOL OVERLEVENDEN OP DE HEUVELTOP VERWEERT ZICH MET HET WAPEN N DE HAND TEGEN DE HEFT.G OPDRINGENDE ROODHUIDEN ER WORDT MAN TEGEN MAN GEVOCHTEN MAAR OPEENS VERFLAUWT DE AANVALSLUST VAN DE INDIANEN ZE ZIEN DODGE AANKOMEN .

TEGEN DIE OVERMACHT KUNNEN ZE NIET OP DE OORLOGSSACHEMS ZIEN DAT IN, EN BESLUITEN TERUG TE TREKKEN NAAR DE HEUVELS

GENERAAL DODGE! IK DACHT OOK AL, ZO'N MEESTERZET IS NIETS VOOR GEELKOP

DAT HEEFT KOPERNEKKIE MOOI GEFIKST!..

EEN PAAR UURTJES LATER

GENERAAL ALLISTER HEEFT HEUS VEEL ACHTING VOOR JE, BLUEBERRY...HIJ HEEFT ME ZELF VERTELD HOE HELDHAFTIG JIJ JE OPGEOFFERD HEBT VOOR HEM DAAR ZIT VAST EN ZEKER EEN AANBEVELING IN VOOR 'N MEDAILLE WEGENS UITZONDERLIJKE MOED, NIET?

EH NATUURLIJK GRAAG' MAAR

HAHA' GENERAAL, HEEFT U ME NOG NODIG ?

Maar... Wat gebeurt daar ?!

volgende week

KUIFJE en het haaienmeer

Baron van Tast tot Zeveren

IK ZAL VANAVOND M JN GASTEN OP EEN PAAR BUITENGEWONE STUKJES MUZ EK ONTHALEN HET MOET BESLIST ETS HEEL APARTS WORDEN .

EKSEPTION! GRR!!

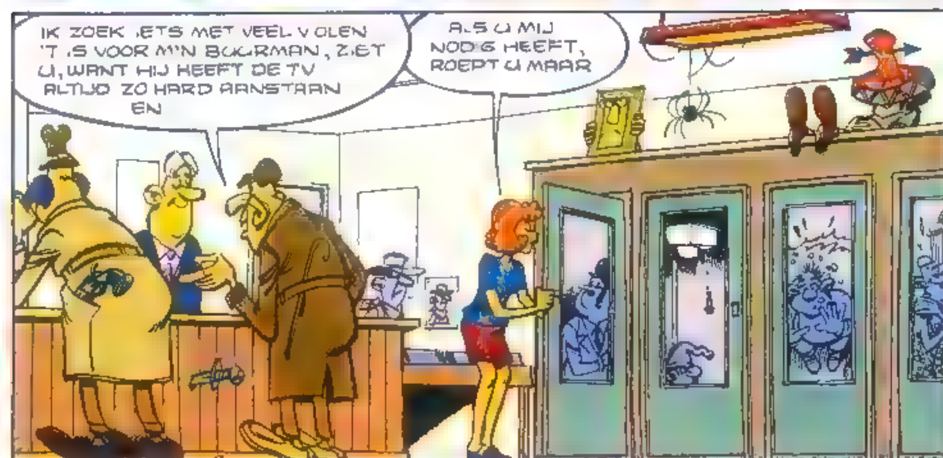
JUFFROUW! ER ZIT EEN GAT IN DEZE PLAAT!

HET SLAVENKOOR GEZONGEN DOOR DE POPPYS? NEE, DAAR KAN IK U HELAAS NIET AAN HELPEN

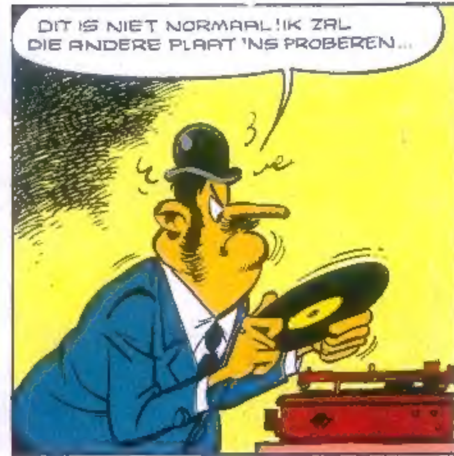

TEKENINGEN:
JAN VAN HAASTEREN
TEKST:
FRITS VAN DER HEIDE

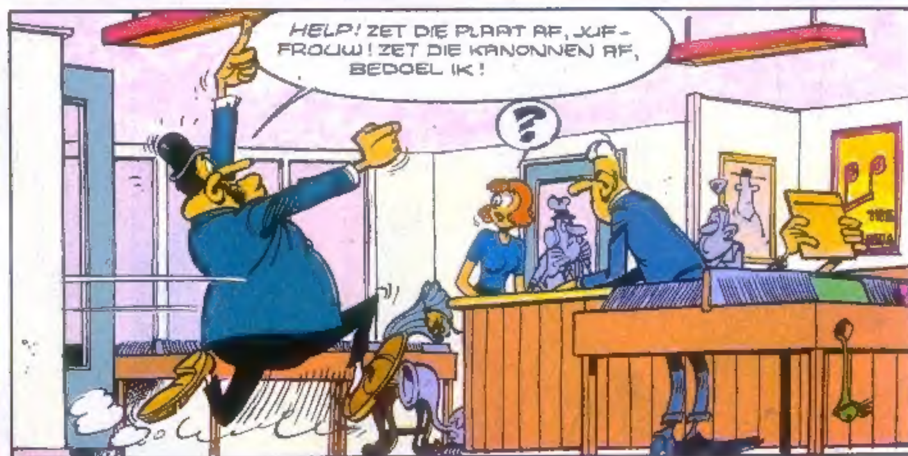
cultureel avondje

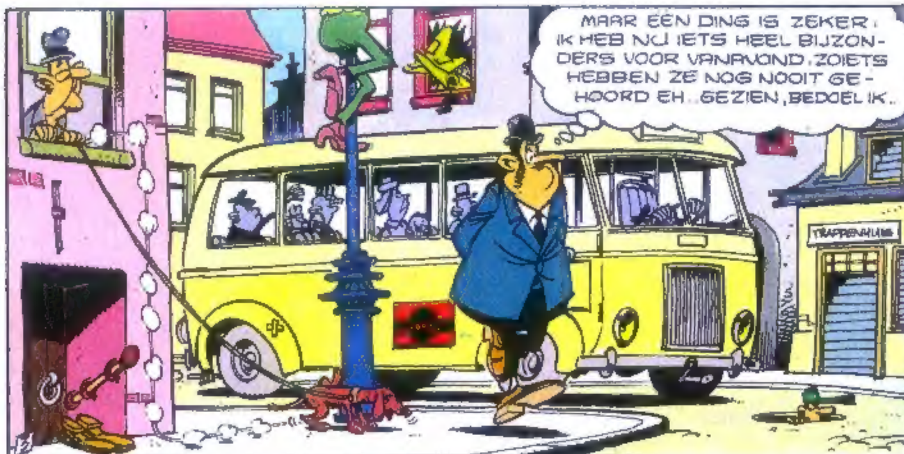

Baron van Tast tot Zeveren

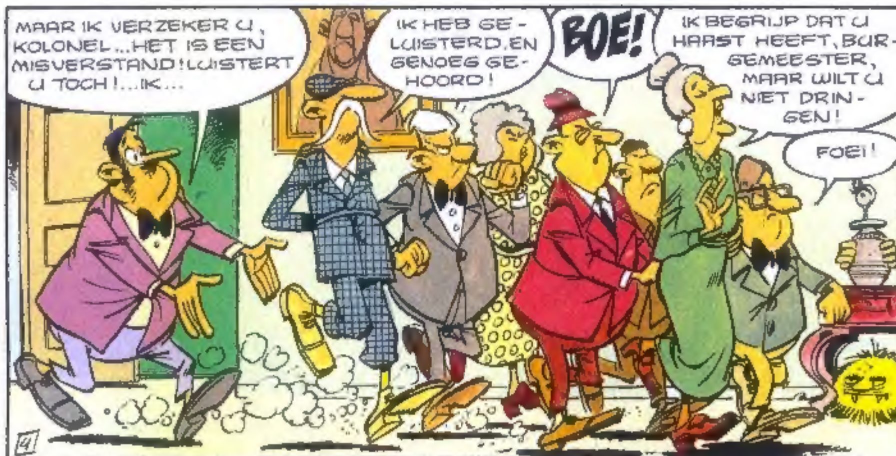

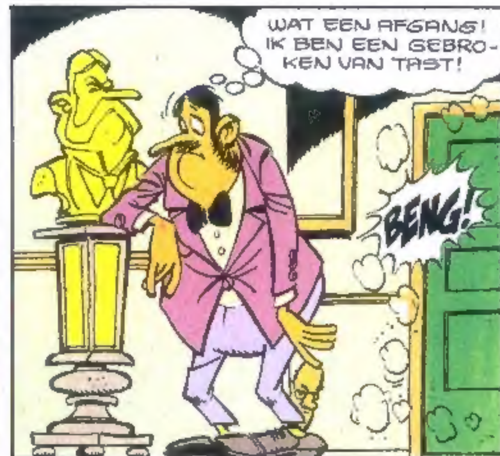

MAAR IK VERZEKER U, KOLONEL... HET IS EEN MISVERSTAND! LUISTERT U TOCH!... IK...
IK HEB GELUISTERD, EN GENOEG GEHOORD!
BOE!
IK BEGRIJP DAT U HAAST HEEFT, BURGEMEESTER, MAAR WILT U NIET DRINGEN!
FOEI!

WAT EEN AFGANG! IK BEN EEN GEBROKEN VAN TAST!
BENG!

IK KAN NU WEL EEN OPKIKKERTJE GEBRUIKEN...

IEDEREEN LAAT MIJ IN DE STEEK... IK GEEF TOE, HET ZWANENMEER STAAT OP ELK ORKESTREPERTOIRE, MAAR DIE BALLERINA'S...

OCH, MISSCHIEN BRENGEN DE VERFRISSENDE KLANKEN VAN HÄNDELS "WATERMUSIC" MIJ IN EEN BETERE STEMMING...
WATERMUSIC BY HÄNDEL

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

